

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 ⁽¹⁾	1
	Prohlášení	14
	★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES	15
	Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise	34
	★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS ⁽¹⁾	35
	Prohlášení	44

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 561/2006**ze dne 15. března 2006****o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

vzhledem k těmto důvodům:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 71 této smlouvy,

- (1) V oblasti silniční dopravy usilovalo nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 ze dne 20. prosince 1985 o harmonizaci určitých sociálních právních předpisů v silniční dopravě⁽⁴⁾ o harmonizaci podmínek hospodářské soutěže mezi druhy pozemní dopravy, zejména v silniční dopravě, a o zlepšení pracovních podmínek a bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Je třeba zachovat a prohloubit pokrok v této oblasti.

s ohledem na návrh Komise⁽¹⁾,

- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě⁽⁵⁾ od členských států vyžaduje, aby přijaly opatření, která omezí maximální týdenní pracovní dobu řidičů.

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽²⁾,

- (3) Byly zaznamenány potíže při jednotném výkladu, uplatňování, prosazování a monitorování ve všech členských státech některých ustanovení nařízení (EHS) č. 3820/85 týkajících se dob řízení, přestávek v řízení a dob odpočinku pro řidiče v oblasti vnitrostátní i mezinárodní silniční dopravy v rámci Společenství, jelikož jsou formulována příliš obecně.

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁽³⁾ s ohledem na společný návrh přijatý dohodovacím výborem dne 8. prosince 2005,

- (4) Je žádoucí účinné a jednotné prosazování těchto ustanovení, pokud se má dosáhnout jejich cílů a jejich uplatňování nemá být znevažováno. Proto je zapotřebí jasnější a jednodušší soubor pravidel, která by byla pro odvětví silniční dopravy i kontrolní orgány snadno srozumitelná a která by jimi mohla být snáze vykládána a uplatňována.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51 E, 26.2.2002, s. 234.

⁽²⁾ Úř. věst. C 221, 17.9.2002, s. 19.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. ledna 2003 (Úř. věst. C 38 E, 12.2.2004, s. 152), společný postoj Rady ze dne 9. prosince 2004 (Úř. věst. C 63 E, 15.3.2005, s. 11) a postoj Evropského parlamentu ze dne 13. dubna 2005 (Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 425). Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2006 a rozhodnutí Rady ze dne 2. února 2006.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 1. Nařízení ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES (Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35.

- (5) Opatřeními obsaženými v tomto nařízení, která se týkají pracovních podmínek, by nemělo být dotčeno právo sociálních partnerů stanovit v rámci kolektivních smluv či jinak příznivější předpisy pro pracovníky.
- (6) Je žádoucí jasně vymežit oblast působnosti tohoto nařízení uvedením hlavních kategorií vozidel, na něž se vztahuje.
- (7) Toto nařízení by se mělo vztahovat na silniční přepravu uskutečňovanou výlučně v rámci Společenství nebo mezi Společenstvím, Švýcarskem a zeměmi, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru.
- (8) Evropská dohoda o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě ze dne 1. července 1970 (dále jen „AETR“) v platném znění by se měla i nadále uplatňovat na silniční přepravu zboží a cestujících vozidly registrovanými v členském státě nebo v zemi, která je smluvní stranou AETR, na celou cestu mezi Společenstvím a třetí zemí kromě Švýcarska a kromě zemí, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru, nebo přes území této země. Je nezbytné, aby AETR byla změněna co nejdříve, nejlépe do dvou let po vstupu tohoto nařízení v platnost, aby byla její ustanovení uvedena do souladu s tímto nařízením.
- (9) V případě silniční dopravy vozidly registrovanými ve třetí zemi, která není smluvní stranou AETR, by se měla ustanovení AETR vztahovat pouze na úsek cesty probíhající uvnitř Společenství nebo zemí, které jsou smluvními stranami AETR.
- (10) Jelikož předmět AETR spadá do působnosti tohoto nařízení, je Společenství příslušné pro sjednávání a uzavírání této dohody.
- (11) Vyžaduje-li změna vnitřní právní úpravy Společenství v dotyčné oblasti odpovídající změnu AETR, měly by podniknout členské státy společné kroky, aby AETR postupem v ní uvedeným co nejdříve změnily.
- (12) Měl by se aktualizovat výčet výjimek, aby se zohlednil vývoj v oblasti silniční dopravy za posledních devatenáct let.
- (13) Je nutné uvést úplné definice všech klíčových pojmů, aby se usnadnil výklad a zajistilo se jednotné uplatňování tohoto nařízení. Navíc je třeba usilovat o to, aby vnitrostátní kontrolní orgány vykládaly a uplatňovaly toto nařízení jednotným způsobem. Definice pojmu „týden“ stanovená v tomto nařízení nebrání řidičům, aby pracovní týden zahájili kterýkoli den v týdnu.
- (14) Aby bylo zajištěno účinné prosazování, je nezbytné, aby příslušné orgány mohly při silničních kontrolách prováděných po uplynutí přechodného období zjistit, zda ke dni kontroly a během předcházejících 28 dnů byly řádně dodrženy doby řízení a doby odpočinku.
- (15) Je nutno vyjasnit a zjednodušit základní pravidla o době řízení, aby bylo možné účinné a jednotné prosazování pomocí digitálního tachografu, jak je uvedeno v nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě⁽¹⁾ a tímto nařízením. Kromě toho by měly kontrolní orgány členských států ve Stálém výboru usilovat o dosažení vzájemné shody, co se týče provádění tohoto nařízení.
- (16) Ukázalo se, že podle pravidel obsažených v nařízení (EHS) č. 3820/85 lze denní doby řízení a přestávky v řízení naplánovat tak, aby řidič mohl řídit vozidlo příliš dlouho, aniž by si vybral celou dobu přestávky, což vedlo ke snížení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích a ke zhoršení pracovních podmínek řidičů. Proto by se mělo zajistit takové rozdělení přestávek, aby se předešlo zneužívání.
- (17) Toto nařízení usiluje o zlepšení sociálních podmínek zaměstnanců, na něž se vztahuje, a o zlepšení celkové bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Činí tak hlavně ustanoveními, která se týkají maximální doby řízení denně, týdně a ve dvou po sobě následujících týdnech, ustanovením, které zavazuje řidiče, aby si vybíral běžné týdenní doby odpočinku alespoň jednou během dvou po sobě následujících týdnů, a ustanoveními, která stanoví, že denní doba odpočinku nesmí být za žádných okolností kratší než nepřerušovaná doba devíti hodin. Vzhledem k tomu, že tato ustanovení zaručují přiměřený odpočinek, a při zohlednění zkušeností s praktickým prosazováním v posledních letech není nadále nutný systém náhrad za zkrácené denní doby odpočinku.
- (18) Velká část silniční dopravy v rámci Společenství zahrnuje po část cesty dopravu trajektem nebo po železnici. Proto by se pro takové cesty měla stanovit jasná a vhodná ustanovení, pokud jde o denní doby odpočinku a přestávky.
- (19) S ohledem na nárůst přeshraniční přepravy zboží a cestujících je v zájmu bezpečnosti silniční dopravy a lepšího provádění silničních kontrol a kontrol v provozovnách dopravců žádoucí zahrnout rovněž doby řízení, doby odpočinku a přestávky v řízení uskutečněné v jiných členských státech nebo třetích zemích a určit, zda byla odpovídající pravidla zcela a řádně dodržena.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 432/2004 (Úř. věst. L 71, 10.3.2004, s. 3).

- (20) Odpovědnost dopravců by se měla rozšířit přinejmenším na dopravce, kteří jsou právníckými nebo fyzickými osobami, a neměla by vylučovat řízení proti fyzickým osobám, které jsou pachatelé, podněcovatelé nebo účastníci při porušování tohoto nařízení.
- (21) Je nezbytné, aby řidiči, kteří pracují pro více dopravců, náležitě informovali každého z nich, aby mohl dodržet své povinnosti podle tohoto nařízení.
- (22) Za účelem podpory pokroku v sociální oblasti a zlepšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích si musí každý členský stát ponechat právo přijmout určitá vhodná opatření.
- (23) Vnitrostátní odchylky by měly odrážet změny v oblasti silniční dopravy a omezovat se na ty prvky, které nejsou v současné době vystaveny konkurenčnímu tlaku.
- (24) Členské státy by měly stanovit pravidla pro vozidla používaná k linkové přepravě cestujících, jestliže délka tratě této linky nepřesahuje 50 km. Tato pravidla by měla zajistit přiměřenou ochranu, pokud jde o povolené doby řízení a povinné přestávky v řízení a doby odpočinku.
- (25) V zájmu účinného prosazování je žádoucí, aby se veškerá vnitrostátní i mezinárodní linková přeprava cestujících kontrolovala pomocí standardního záznamového zařízení.
- (26) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce za porušování tohoto nařízení a zajistit jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené, odrazující a nediskriminační. Ve společné škále opatření, která mají členské státy k dispozici, by měla být zahrnuta i možnost vozidlo odstavit, byla-li zjištěna závažná porušení. Ustanoveními tohoto nařízení o sankcích nebo řízení by neměly být dotčeny vnitrostátní předpisy o důkazním břemenu.
- (27) V zájmu jasného a účinného prosazování je žádoucí zajistit jednotná ustanovení o odpovědnosti dopravců a řidičů za porušení tohoto nařízení. Tato odpovědnost může mít v jednotlivých členských státech podobu trestů nebo občanskoprávních nebo správních sankcí.
- (28) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení jasných společných pravidel týkajících se dob řízení, přestávek v řízení a dob odpočinku pro řidiče v silniční dopravě, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodu potřeby koordinované mezinárodní akce, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (29) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (30) Jelikož ustanovení týkající se minimálního věku řidičů jsou již stanovena ve směrnici 2003/59/ES ⁽²⁾ a musí být provedena do roku 2009, vyžadují se v tomto nařízení pouze přechodná ustanovení týkající se minimálního věku posádek.
- (31) Nařízení (EHS) č. 3821/85 by mělo být změněno, aby se vyjasnily některé zvláštní povinnosti dopravců a řidičů, podpořila právní jistota a usnadnilo prosazování omezení dob řízení a dob odpočinku pomocí silničních kontrol.
- (32) Nařízení (EHS) č. 3821/85 rovněž by mělo být změněno, aby byla zajištěna právní jistota ohledně nových lhůt pro zavedení digitálních tachografů a dostupnosti karet řidiče.
- (33) Zavedení záznamových zařízení podle nařízení (ES) č. 2135/98, která umožňují elektronický záznam činnosti řidiče na kartě řidiče v období 28 dnů a provozní činnosti vozidla v období 365 dnů, umožní v budoucnu rychlejší a rozsáhlejší silniční kontrolu.
- (34) Podle směrnice 88/599/EHS ⁽³⁾ jsou silniční kontroly omezeny na kontrolu denní doby řízení, denní doby odpočinku a doby přerušování jízdy. Zavedením digitálního záznamového zařízení se údaje o řidiči a vozidle budou ukládat elektronicky a bude umožněno elektronické vyhodnocení údajů na místě. To by mělo postupem času umožnit jednoduchou kontrolu řádné a zkrácené denní doby odpočinku, řádné a zkrácené týdenní doby odpočinku i náhradní doby odpočinku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES ze dne 15. července 2003 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a směrnice Rady 91/439/EHS a zrušení směrnice Rady 76/914/EHS (Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4). Směrnice ve znění směrnice Rady 2004/66/ES (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 35).

⁽³⁾ Směrnice Rady 88/599/EHS ze dne 23. listopadu 1988 o jednotném postupu pro používání nařízení (EHS) č. 3820/85 o harmonizaci určitých sociálních právních předpisů v silniční dopravě a nařízení (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě (Úř. věst. L 325, 29.11.1988, s. 55).

- (35) Zkušenosti ukazují, že dodržování ustanovení tohoto nařízení, zejména pokud jde o předepsanou maximální dobu řízení v období dvou týdnů, nelze prosadit, pokud se nebude uplatňovat řádný a účinný dohled formou silničních kontrol ve vztahu k celému tomuto období.
- (36) Uplatňování právních předpisů týkajících se digitálních tachografů by mělo být v souladu s tímto nařízením, aby byla dosažena optimální účinnost při monitorování a prosazování některých předpisů v sociální oblasti v silniční dopravě.
- (37) V zájmu jasnosti a přehlednosti by nařízení (EHS) č. 3820/85 mělo být zrušeno a nahrazeno tímto nařízením,

3. Místo tohoto nařízení se na mezinárodní dopravu, která se zčásti uskutečňuje mimo oblasti uvedené v odstavci 2, vztahuje AETR, a to

- a) na celou cestu pro vozidla registrovaná ve Společenství nebo v zemích, které jsou smluvními stranami AETR;
- b) pouze na úsek cesty probíhající po území Společenství nebo zemí, které jsou smluvními stranami AETR, pro vozidla registrovaná ve třetí zemi, která není smluvní stranou AETR.

Ustanovení AETR by měla být uvedena do souladu s ustanoveními tohoto nařízení, aby se hlavní ustanovení tohoto nařízení prostřednictvím AETR vztahovala na taková vozidla pro jakýkoli úsek cesty probíhající uvnitř Společenství.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 3

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Toto nařízení stanoví pravidla pro doby řízení, přestávky v řízení a doby odpočinku řidičů zajišťujících silniční přepravu zboží a cestujících za účelem harmonizace podmínek hospodářské soutěže mezi druhy pozemní dopravy, zejména v silniční dopravě, a zlepšení pracovních podmínek a bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Účelem tohoto nařízení je rovněž lepší monitorování a prosazování jednotlivými členskými státy a zlepšení pracovní praxe v silniční dopravě.

Článek 2

1. Toto nařízení se vztahuje na přepravu
  - a) zboží vozidly, jejichž maximální přípustná hmotnost včetně návěsu nebo přívěsu překračuje 3,5 tuny, nebo
  - b) cestujících vozidly, která jsou svou konstrukcí nebo trvalou úpravou určena pro přepravu více než devíti osob včetně řidiče.
2. Toto nařízení se vztahuje na silniční dopravu bez ohledu na zemi registrace vozidla uskutečněnou
  - a) výhradně uvnitř Společenství nebo
  - b) mezi Společenstvím, Švýcarskem a zeměmi, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

Toto nařízení se nevztahuje na silniční dopravu

- a) vozidly používanými pro přepravu cestujících v linkové dopravě, jestliže délka tratě této linky nepřesahuje 50 km;
- b) vozidly, jejichž nejvyšší dovolená rychlost nepřesahuje 40 kilometrů v hodině;
- c) vozidly, která jsou ve vlastnictví ozbrojených sil, sil civilní obrany, požárních sborů a sil odpovědných za udržování veřejného pořádku nebo jsou jimi najata bez řidiče, uskutečňuje-li se přeprava v rámci jim svěřených úkolů a je-li pod jejich kontrolou;
- d) vozidly, včetně vozidel používaných při neobchodní přepravě humanitární pomoci, používanými za mimořádných okolností nebo při záchranných akcích;
- e) specializovanými vozidly používanými pro lékařské účely;
- f) speciálními havarijními vozidly, operují-li v okruhu do 100 km od místa obvyklého odstavení vozidla;
- g) vozidly používanými při silničních jízdních zkouškách pro účely vývoje, opravy nebo údržby, a novými nebo přestavěnými vozidly, která ještě nebyla uvedena do provozu;
- h) vozidly nebo jejich kombinacemi, jejichž maximální přípustná hmotnost nepřesahuje 7,5 tuny a která se používají k neobchodní přepravě zboží;
- i) obchodními vozidly, která jsou podle právních předpisů členského státu, ve kterém se používají, považována za historická vozidla a používají se k neobchodní přepravě cestujících nebo zboží.

Článek 4

3 hodin a druhý nepřerušená doba v celkovém trvání nejméně 9 hodin,

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „silniční dopravou“ doprava prováděná po veřejných pozemních komunikacích prázdnými nebo loženými silničními vozidly používanými pro přepravu cestujících nebo zboží;
- b) „vozidlem“ motorové vozidlo, tahač, přívěs nebo návěs a jejich kombinace, které jsou definovány takto:
- „motorovým vozidlem“ se rozumí silniční vozidlo s vlastním mechanickým pohonem, s výjimkou vozidla trvale jezdicího po kolejích, zpravidla používané pro přepravu cestujících nebo zboží,
  - „tahačem“ se rozumí silniční vozidlo s vlastním mechanickým pohonem, s výjimkou vozidla trvale jezdicího po kolejích, určené speciálně pro tahání, tlačení nebo přemísťování přívěsů, návěsů, zařízení nebo strojů,
  - „přívěsem“ se rozumí vozidlo, které se připojuje za motorové vozidlo nebo tahač,
  - „návěsem“ se rozumí přívěs bez přední nápravy, který se s motorovým vozidlem nebo tahačem spojuje tak, že se na motorové vozidlo nebo tahač přenáší podstatná část jeho hmotnosti nebo nákladu;
- c) „řidičem“ osoba, která řídí vozidlo, třeba jen krátkou dobu, nebo je přítomna ve vozidle, aby je popřípadě v rámci svých povinností mohla řídit;
- d) „přestávkou v řízení“ doba, během níž nesmí řidič řídit ani vykonávat žádnou jinou práci a která je určená výhradně k jeho zotavení;
- e) „jinou prací“ činnosti, které jsou definovány jako pracovní doba v čl. 3 písm. a) směrnice 2002/15/ES, vyjma „řízení“, a také jakákoli práce pro téhož nebo jiného zaměstnavatele v odvětví dopravy či jinde;
- f) „dobou odpočinku“ nepřerušená doba, během níž může řidič volně nakládat se svým časem;
- g) „denní dobou odpočinku“ denní doba, během níž může řidič volně nakládat se svým časem a která zahrnuje „běžnou denní dobu odpočinku“ nebo „zkrácenou denní dobu odpočinku“:
- „běžnou denní dobou odpočinku“ se rozumí doba odpočinku v celkovém trvání nejméně 11 hodin. Tuto běžnou dobu odpočinku lze případně rozdělit do dvou časových úseků, z nichž první musí být nepřerušená doba v celkovém trvání nejméně
- h) „týdenní dobou odpočinku“ týdenní doba, během níž může řidič volně nakládat se svým časem a která zahrnuje „běžnou týdenní dobu odpočinku“ a „zkrácenou týdenní dobu odpočinku“:
- „běžnou týdenní dobou odpočinku“ se rozumí doba odpočinku v celkovém trvání nejméně 45 hodin,
  - „zkrácenou týdenní dobou odpočinku“ se rozumí doba odpočinku kratší než 45 hodin, která smí být za podmínek stanovených v čl. 8 odst. 6 zkrácena na nejméně 24 po sobě následujících hodin;
- i) „týdnem“ období mezi 00.00 hodin v pondělí a 24.00 hodin v neděli;
- j) „dobou řízení“ se rozumí doba trvání činnosti řízení zaznamenaná:
- automaticky nebo poloautomaticky záznamovým zařízením definovaným v příloze I a příloze IB nařízení (EHS) č. 3821/85 nebo
  - ručně, jak stanovuje čl. 16 odst. 2 nařízení (EHS) č. 3821/85;
- k) „denní dobou řízení“ celková doba řízení mezi skončením jedné denní doby odpočinku a začátkem druhé denní doby odpočinku nebo mezi denní dobou odpočinku a týdenní dobou odpočinku;
- l) „týdenní dobou řízení“ celková doba řízení během jednoho týdne;
- m) „maximální přípustnou hmotností“ celková povolená provozní hmotnost plně naloženého vozidla;
- n) „linkovou přepravou cestujících“ vnitrostátní a mezinárodní doprava definovaná v článku 2 nařízení Rady (EHS) č. 684/92 ze dne 16. března 1992 o společných pravidlech pro mezinárodní přepravu cestujících autokary a autobusy ⁽¹⁾;
- o) „provozem s více řidiči“ stav, kdy jsou během doby řízení mezi dvěma po sobě následujícími denními dobami odpočinku nebo mezi denní dobou odpočinku a týdenní dobou odpočinku ve vozidle přítomni nejméně dva řidiči, aby je řídili. Během první hodiny provozu s více řidiči není přítomnost dalšího řidiče nebo řidičů povinná, ve zbývajících době však povinná je;

(1) Úř. věst. L 74, 20.3.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2003.

- p) „dopravcem“ fyzická nebo právnická osoba, sdružení nebo skupina osob bez právní subjektivity, zisková či nezisková, nebo veřejnoprávní subjekt s právní subjektivitou nebo podléhající orgánu s právní subjektivitou zabývající se silniční dopravou, ať na cizí účet a za úplatu, nebo na vlastní účet;
- q) „dobou řízení“ celková doba řízení od okamžiku, kdy řidič začne řídit vozidlo po době odpočinku nebo přestávce, do okamžiku, kdy začne další doba odpočinku nebo přestávka. Doba řízení může být nepřetržitá nebo přerušovaná.

KAPITOLA II

OSÁDKA, DOBA ŘÍZENÍ, PŘESTÁVKY V ŘÍZENÍ A DOBY ODPOČINKU

Článek 5

1. Minimální věk průvodčích je 18 let.
2. Minimální věk pomocníků řidiče je 18 let. Členské státy však mohou minimální věk pomocníků řidiče snížit na 16 let za předpokladu, že
  - a) se silniční doprava uskutečňuje v jednom členském státě na trati v okruhu do 50 km od místa obvyklého odstavení vozidla, včetně území místních správních celků majících střed v takto vymezené oblasti,
  - b) snížení věku je za účelem odborné přípravy a
  - c) jsou dodržena omezení uložená pracovněprávními předpisy členského státu.

Článek 6

1. Denní doba řízení nesmí přesáhnout 9 hodin.
Nejvýše dvakrát za týden může být prodloužena na 10 hodin.
2. Týdenní doba řízení nesmí přesáhnout 56 hodin a nesmí být překročena maximální týdenní pracovní doba stanovená ve směrnici 2002/15/ES.
3. Celková doba řízení nesmí přesáhnout 90 hodin za období dvou po sobě následujících týdnů.
4. Denní a týdenní doba řízení zahrnuje celkovou dobu řízení na území Společenství nebo třetí země.

5. Řidič zaznamenaná jako „jinou práci“ dobu strávenou podle čl. 4 písm. e) a rovněž dobu řízení vozidla používaného k obchodním účelům, na něž se nevztahuje toto nařízení, a dále zaznamenaná dobu „pracovní pohotovosti“, definovanou v čl. 15 odst. 3 písm. c) nařízením (EHS) č. 3821/85, od poslední denní nebo týdenní doby odpočinku. Tento zápis provede ručně na záznamový list, výtisk nebo zadá ručně na záznamovém zařízení.

Článek 7

Po čtyřech a půl hodinách řízení musí mít řidič nepřerušovanou přestávku nejméně 45 minut, pokud mu nezačíná doba odpočinku.

Tato přestávka může být nahrazena přestávkou v délce nejméně 15 minut, po níž následuje přestávka v délce nejméně 30 minut, které jsou v období rozloženy tak, aby byly v souladu s odstavcem 1.

Článek 8

1. Řidič musí dodržovat denní a týdenní doby odpočinku.
2. V průběhu každých 24 hodin po skončení předchozí denní nebo týdenní doby odpočinku musí mít řidič novou denní dobu odpočinku.

Je-li denní doba odpočinku v průběhu těchto 24 hodin alespoň 9 hodin, ale kratší než 11 hodin, považuje se dotyčná denní doba odpočinku za zkrácenou.
3. Denní dobu odpočinku lze prodloužit na běžnou nebo zkrácenou týdenní dobu odpočinku.
4. Mezi dvěma týdenními dobami odpočinku smí mít řidič nanejvýš tři zkrácené denní doby odpočinku.
5. Odchylně od článku 2, jsou-li ve vozidle přítomni nejméně dva řidiči, musí mít každý z nich denní odpočinek nejméně 9 hodin za každé období 30 hodin od skončení denní nebo týdenní doby odpočinku.

6. Ve kterýchkoli dvou po sobě následujících týdnech musí mít řidič

- dvě běžné týdenní doby odpočinku nebo
- jednu běžnou týdenní dobu odpočinku a jednu zkrácenou dobu odpočinku v celkové délce 24 hodin. Zkrácení však musí být vyrovnáno odpovídající dobou odpočinku vybranou v celku před koncem třetího týdne následujícího po dotyčném týdnu.

Týdenní doba odpočinku musí začít nejpозději po uplynutí šesti 24hodinových časových úseků od skončení předchozí týdenní doby odpočinku.

7. Každá doba odpočinku vybraná náhradou za zkrácení týdenní doby odpočinku musí bezprostředně navazovat na jinou dobu odpočinku trvající nejméně 9 hodin.

8. Pokud se tak řidič rozhodne, smí trávit denní dobu odpočinku nebo zkrácenou týdenní dobu odpočinku mimo místo obvyklého odstavení vozidla v zaparkovaném vozidle, je-li vybaveno lehátkem pro každého řidiče.

9. Týdenní doba odpočinku, která začíná v jednom týdnu a pokračuje do týdne následujícího, může být připojena k jednomu nebo druhému z těchto týdnů, avšak nikoli k oběma.

Článek 9

1. Odchylně od článku 8 může být běžná denní doba odpočinku, pokud řidič doprovází vozidlo přepravované na trajektu nebo po železnici, přerušena nanejvýš dvakrát jinými činnostmi, které nepřesahují celkem jednu hodinu. Během běžné denní doby odpočinku musí mít řidič k dispozici lůžko nebo lehátko.

2. Jakákoli doba, kterou řidič stráví na cestě do místa nebo z místa, kde se ujme vozidla, které spadá do působnosti tohoto nařízení a které se nenachází v místě řidičova bydliště ani v provozovně zaměstnavatele, kde má řidič obvyklou základnu, se nezapočítává jako doba odpočinku, pokud se řidič nenachází na trajektu nebo ve vlaku a nemá přístup k lůžku nebo lehátku.

3. Jakákoli doba, kterou řidič stráví řízením vozidla, které nespadá do působnosti tohoto nařízení, k vozidlu nebo od vozidla, které spadá do působnosti tohoto nařízení a které se nenachází v místě řidičova bydliště ani v provozovně zaměstnavatele, kde má řidič obvyklou základnu, se započítává jako jiná práce.

KAPITOLA III

ODPOVĚDNOST DOPRAVCE

Článek 10

1. Dopravce nesmí odměňovat řidiče, jež zaměstnává nebo jejichž služeb využívá, a to ani prémiovým zvýhodněním nebo příplatky, za ujetou vzdálenost nebo objem přepravovaného zboží, pokud by tyto odměny mohly vést k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích nebo by podněcovaly k porušování tohoto nařízení.

2. Dopravce organizuje práci řidičů uvedených v odstavci 1 tak, aby mohli dodržet nařízení (EHS) č. 3821/85 a kapitolu II tohoto nařízení. Dopravce řidiče náležitě poučí a provádí pravidelné kontroly, aby zajistil dodržování nařízení (EHS) č. 3821/85 a kapitoly II tohoto nařízení.

3. Dopravce odpovídá za porušení, kterých se dopustí jeho řidiči, a to i tehdy, pokud k tomuto porušení došlo na území jiného členského státu nebo třetí země.

Aniž je dotčeno právo členských států považovat dopravce za plně odpovědné, mohou členské státy podmínit tuto odpovědnost porušením odstavců 1 a 2 dopravcem. Členské státy mohou zvážit jakýkoli důkaz, že dopravce nelze důvodně považovat za odpovědného za porušení, ke kterému došlo.

4. Dopravci, zasílatelé, speditéři, organizátoři turistických zájezdů, hlavní dodavatelé, subdodavatelé a agentury zprostředkovávající zaměstnání řidičům zajistí, aby byly smluvně dohodnuté přepravní plány v souladu s tímto nařízením.

5. a) Dopravce, který používá vozidla vybavená záznamovým zařízením podle přílohy IB nařízení (EHS) č. 3821/85, na něž se vztahuje toto nařízení, zajistí, aby

i) se veškeré údaje pravidelně stahovaly z přístroje ve vozidle a karty řidiče, jak to stanoví členský stát, a aby se odpovídající údaje stahovaly častěji, aby se zajistilo, že jsou staženy údaje o všech činnostech, které dopravce provedl nebo které pro něj byly provedeny,

ii) veškeré údaje stažené z přístroje vozidla a z karty řidiče byly uchovávány po dobu nejméně 12 měsíců po jejich zaznamenání a na žádost kontrolora byly tyto údaje dostupné z provozovny dopravce, přímo nebo dálkově;

b) pro účely tohoto odstavce je pojem „stahování“ vykládán v souladu s definicí stanovenou v kapitole I bodě s) přílohy IB nařízení (EHS) č. 3821/85;

c) o maximálním časovém úseku pro stahování příslušných údajů podle písm. a) bodu i) rozhodne Komise postupem podle čl. 24 odst. 2.

KAPITOLA IV

VÝJIMKY

Článek 11

Každý členský stát může v případě silniční dopravy, která se uskutečňuje zcela na jeho území, uplatňovat delší minimální přestávky v řízení a doby odpočinku nebo kratší maximální doby řízení, než jsou stanoveny v člácích 6 až 9. Členské státy přitom přihlédnou k příslušným kolektivním nebo jiným dohodám mezi sociálními partnery. Toto nařízení se však i nadále vztahuje na řidiče v mezinárodní dopravě.

Článek 12

Řidič se může odchýlit od článků 6 až 9 pouze v míře nezbytné pro dojetí na vhodné místo zastávky tak, aby zajistil bezpečnost osob, vozidla, které řídí, nebo jeho nákladu, pokud neohrozí bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Řidič uvede důvod odchylky ručně na záznamovém listu záznamového zařízení, na výtisku ze záznamového zařízení nebo ve svém pracovním plánu nejpozději po dojetí na vhodné místo zastávky.

Článek 13

1. Jestliže nejsou dotčeny cíle stanovené v článku 1, může každý členský stát na svém území nebo po dohodě s jiným členským státem na jeho území udělit výjimky z článků 5 až 9 a stanovit individuální podmínky vztahující se na tyto výjimky týkající se přepravy

- a) vozidla ve vlastnictví orgánů veřejné moci nebo jimi najatými bez řidiče a používanými k silniční dopravě, pokud tyto orgány veřejné moci nevstupují do hospodářské soutěže se soukromými dopravci;
- b) vozidla používanými nebo najatými bez řidiče zemědělskými, pěstitelskými, lesnickými, chovatelskými podniky a podniky rybolovu pro přepravu zboží jako součást jejich podnikatelské činnosti na tratích v okruhu do 100 km od místa obvyklého odstavení vozidla;
- c) zemědělskými a lesnickými traktory používanými pro zemědělské a lesnické činnosti na tratích v okruhu do 100 km od místa obvyklého odstavení vozidla, který vozidlo vlastní, najímá nebo najímá s následnou koupí;
- d) vozidla nebo kombinacemi vozidel, jejichž maximální přípustná hmotnost nepřekračuje 7,5 tuny a která
  - používají poskytovatelé všeobecných služeb definovaných v čl. 2 bodě 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby⁽¹⁾ za účelem doručování zásilek v rámci všeobecných služeb nebo
  - pro přepravu materiálu, zařízení nebo strojů, které řidič při výkonu svého povolání potřebuje.

Tato vozidla se smějí používat pouze na tratích v okruhu do 50 km od místa obvyklého odstavení vozidla a za podmínky, že řízení vozidla nepředstavuje řidičovu hlavní činnost;

- e) vozidla provozovanými výlučně na ostrovech s rozlohou do 2 300 km², které nejsou spojeny se zbytkem území státu mostem, brodem nebo tunelem, jenž by mohl být používán motorovými vozidly;
- f) vozidla používanými pro přepravu zboží na tratích v okruhu do 50 km od místa obvyklého odstavení vozidla s pohonem na zemní nebo zkapalněný plyn nebo elektřinu, jejichž maximální přípustná hmotnost včetně hmotnosti přívěsu nebo návěsu nepřesahuje 7,5 tuny;
- g) vozidla používanými pro výcvik žadatelů o řidičské oprávnění nebo osvědčení o odborné způsobilosti či jejich přezkoušení za předpokladu, že nejsou využívána k obchodní přepravě zboží nebo cestujících;
- h) vozidla používanými v souvislosti s kanalizačními sítěmi, ochranou před povodněmi, údržbou rozvodů vody, plynu a elektřiny, údržbou a kontrolou silnic, odvozem a likvidací domovního odpadu, telegrafními a telefonními službami, rozhlasovým a televizním vysíláním a detekcí rozhlasových nebo televizních vysíláčů nebo přijímačů;
- i) vozidla s 10 až 17 sedadly používanými výlučně k neobchodní přepravě cestujících;
- j) specializovanými vozidly přepravujícími cirkusy a lunaparky;
- k) speciálně vybavenými vozidly pro mobilní projekty, jejichž hlavním účelem po zaparkování je využití k vzdělávacím účelům;
- l) vozidla používanými pro svoz mléka z hospodářství a zpětnou přepravu nádob na mléko nebo mléčných výrobků určených pro krmení zvířat do hospodářství;
- m) specializovanými vozidly přepravujícími peníze nebo cennosti;
- n) vozidla používanými pro přepravu zvířecích odpadů nebo zvířecích těl neurčených k lidské spotřebě;
- o) vozidla používanými výhradně na komunikacích uvnitř distribučních center jako přístavy, překladiště nebo železniční terminály;
- p) vozidla používanými pro přepravu živých zvířat z hospodářství na místní trhy a naopak nebo z trhů na místní jatka ve vzdálenosti do 50 km.

2. Členské státy uvědomí Komisi o výjimkách udělených podle odstavce 1 a Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 15, 21.1.1998, s. 14. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

3. Jestliže nejsou dotčeny cíle stanovené v článku 1 a je zajištěna přiměřená ochrana řidičů, může členský stát po schválení Komisí udělit na svém území drobné výjimky z nařízení pro vozidla, která se používají v předem vymezených oblastech s hustotou obyvatelstva menší než 5 osob na km², v těchto případech:

- u vnitrostátní linkové přepravy cestujících, je-li jízdní řád schválen orgány (pouze v tomto případě lze povolit výjimky týkající se přestávek), a
- u vnitrostátní nákladní silniční dopravy na vlastní účet nebo na cizí účet a za úplat, která nemá dopad na jednotný trh a je nezbytná pro zachování některých průmyslových odvětví na daném území a kde ustanovení tohoto nařízení umožňující výjimku stanoví omezení délky tratě v okruhu do 100 km.

Silniční doprava na základě této výjimky může zahrnovat jízdu do oblastí s hustotou obyvatelstva nejméně 5 osob na km² pouze za účelem zahájení nebo ukončení jízdy. Tato opatření musí být svou povahou a rozsahem přiměřená.

Článek 14

1. Členské státy mohou po zmocnění Komise udělit výjimky z článků 6 až 9 v případě dopravy provozované za mimořádných okolností, nejsou-li jimi cíle stanovené v článku 1 dotčeny.

2. V naléhavých případech mohou členské státy udělit dočasnou výjimku na dobu nepřesahující 30 dnů a tuto výjimku neprodleně oznámí Komisi.

3. Komise uvědomí o každé výjimce podle tohoto článku ostatní členské státy.

Článek 15

Členské státy zajistí, aby se na řidiče vozidel uvedených v čl. 3 písm. a) vztahovaly vnitrostátní předpisy, které zajišťují přiměřenou ochranu, pokud jde o povolené doby řízení a povinné přestávky v řízení a doby odpočinku.

KAPITOLA V

KONTROLNÍ POSTUPY A SANKCE

Článek 16

1. Není-li vozidlo vybaveno záznamovým zařízením v souladu s nařízením (EHS) č. 3821/85, vztahují se odstavce 2 a 3 tohoto článku na

- a) vnitrostátní linkovou přepravu cestujících a

- b) mezinárodní linkovou přepravu cestujících, jejíž konečné zastávky se nacházejí ve vzdálenosti do 50 km vzdušnou čarou od hranic mezi dvěma členskými státy a jejíž délka tratě nepřesahuje 100 km.

2. Dopravce vypracuje jízdní řád linky a pracovní plán, ve kterém je u každého řidiče uvedeno jméno, místo obvyklého odstavení vozidla a předem stanovený časový rozvrh různých dob řízení, jiné práce, přestávek v řízení a pracovní pohotovosti.

Každý řidič linkové dopravy ve smyslu odstavce 1 musí mít u sebe výtah z pracovního plánu a opis jízdního řádu.

3. Pracovní plán musí

- a) obsahovat veškeré údaje stanovené v odstavci 2 pro minimální časový úsek zahrnující předchozích 28 dnů; tyto údaje se musí aktualizovat v pravidelných odstupu, jejichž délka nepřesáhne jeden měsíc;
- b) být podepsán ředitelem dopravce nebo osobou jím k tomu pověřenou;
- c) být dopravcem uchováván po dobu jednoho roku od konce období, na které se vztahuje. Výtah z pracovního plánu vydá dopravce dotyčnému řidiči na jeho žádost;
- d) být předložen nebo vydán na žádost pověřeného kontrolora.

Článek 17

1. Členské státy oznámí Komisi potřebné údaje na jednotném formuláři stanoveném v rozhodnutí 93/173/EHS⁽¹⁾, aby mohla vypracovat každé dva roky zprávu o uplatňování tohoto nařízení a nařízení (EHS) č. 3821/85 a vývoji v dotyčných oblastech.

2. Tyto informace musí být Komisi sděleny nejpozději 30. září po uplynutí dvouletého období, ke kterému se má zpráva vztahovat.

3. Zpráva uvede, jak jsou využívány výjimky stanovené v článku 13.

4. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu do 13 měsíců po uplynutí dotyčného dvouletého období.

(1) Úř. věst. L 72, 25.3.1993, s. 33.

Článek 18

Členské státy přijmou opatření nezbytná pro provedení tohoto nařízení.

Článek 19

1. Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a nařízení (EHS) č. 3821/85 a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené, odrazující a nediskriminační. Při porušení tohoto nařízení nebo nařízení (EHS) č. 3821/85 může být uložena pouze jedna sankce nebo zahájeno jedno řízení. Členské státy oznámí tato opatření a sankce Komisi ve lhůtě stanovené v čl. 29 druhém pododstavci. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

2. Členský stát oprávní příslušné orgány k ukládání sankcí dopravci nebo řidiči za porušení tohoto nařízení, které bylo zjištěno na jeho území a za něž dosud nebyla uložena sankce, i když k tomuto porušení došlo na území jiného členského státu nebo třetí země.

Odchylně, bylo-li zjištěno porušení,

- ke kterému nedošlo na území dotčeného členského státu a
- kterého se dopustil dopravce, jenž je usazen v jiném členském státě nebo třetí zemi, či řidič, jehož pracoviště se nachází v jiném členském státě nebo třetí zemi:

může členský stát do 1. ledna 2009 místo uložení sankcí oznámit okolnosti porušení příslušnému úřadu v členském státě nebo třetí zemi, ve které je dopravce usazen nebo řidič má pracoviště.

3. Zahájí-li členský stát řízení nebo uloží-li sankci za určité porušení, musí o tom řidiči vystavit řádné písemné potvrzení.

4. Členské státy zajistí, aby existoval systém přiměřených sankcí, který může zahrnovat finanční sankce, pro případ porušení tohoto nařízení nebo nařízení (EHS) č. 3821/85 dopravci, zasílately, speditéry, organizátory turistických zájezdů, hlavními dodavateli, subdodavateli a agenturami zprostředkovávajícími zaměstnání řidičům.

Článek 20

1. Řidič musí uchovávat potvrzení vystavená členskými státy týkající se uložených sankcí nebo zahájení řízení po

dobu, kdy totéž porušení tohoto nařízení může vést k dalšímu řízení nebo uložení sankcí podle tohoto nařízení.

2. Na žádost předloží řidič potvrzení uvedené v odstavci 1.

3. Řidič, který je zaměstnán více dopravci nebo jehož služeb využívá více dopravců, poskytne každému dopravci dostatečné informace, aby tento dopravce mohl dodržet kapitolu II.

Článek 21

Domnívá-li se členský stát, že došlo k porušení tohoto nařízení, které může zjevně ohrozit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, pověří členský stát příslušný orgán, aby přistoupil k odstavení dotčeného vozidla, dokud není příčina porušení odstraněna. Členské státy mohou řidiči uložit, aby si vybral denní dobu odpočinku. Členské státy případně rovněž odeberou, pozastaví nebo omezí oprávnění dopravce k podnikání, je-li tento dopravce usazen v tomto členském státě, nebo odeberou, pozastaví či omezí řídicí oprávnění. Komise vypracuje postupem podle čl. 24 odst. 2 pokyny k prosazování harmonizovaného uplatňování tohoto článku.

Článek 22

1. Členské státy si poskytují vzájemnou pomoc při uplatňování tohoto nařízení a kontrole jeho dodržování.

2. Příslušné orgány členských států si pravidelně vyměňují všechny dostupné informace o

- a) porušování pravidel stanovených v kapitole II nerezidenty a sankcích jim za ně uložených;
- b) sankcích uložených členskými státy jejich rezidentům za taková porušení spáchaná v ostatních členských státech.

3. Členské státy zasílají pravidelně významné informace o výkladu a uplatňování tohoto nařízení Komisi, která je zpřístupní v elektronické podobě ostatním členským státům.

4. Komise podporuje dialog mezi členskými státy o výkladu a uplatňování tohoto nařízení v jednotlivých členských státech prostřednictvím výboru uvedeného v čl. 24 odst. 1.

Článek 23

Společenství zahájí jednání s třetími zeměmi, ukáží-li se jako nezbytná k provedení tohoto nařízení.

Článek 24

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 18 odst. 1 nařízení (EHS) č. 3821/85.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 25

1. Na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu Komise
  - a) prozkoumá případy, kdy došlo k rozdílům při uplatňování a prosazování některého ustanovení tohoto nařízení, zejména co se týče doby řízení, přestávek v řízení a doby odpočinku;
  - b) vyjasní ustanovení tohoto nařízení za účelem prosazování společného přístupu.
2. V případech uvedených v odstavci 1 rozhoduje Komise o doporučeném přístupu postupem podle čl. 24 odst. 2. Komise sdělí své rozhodnutí Evropskému parlamentu, Radě a členským státům.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 26

Nařízení (EHS) č. 3821/85 se mění takto:

1. Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Pro účely tohoto nařízení platí definice stanovené v článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 (*).

(*) Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1“

2. V článku 3 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Záznamové zařízení musí být zabudováno a užíváno ve vozidlech, která jsou registrována v členském státě a používána pro silniční přepravu cestujících nebo zboží, s výjimkou vozidel uvedených

v článku 3 nařízení (ES) č. 561/2006. Vozidla uvedená v čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 561/2006, a vozidla vyňatá z oblasti působnosti nařízení (EHS) č. 3820/85, která již nejsou vyňata podle nařízení (ES) č. 561/2006, musí tomuto požadavku vyhovět do 31. prosince 2007.

2. Členské státy mohou z oblasti působnosti tohoto nařízení vyjmout vozidla uvedená v čl. 13 odst. 1 a 3 nařízení (ES) č. 561/2006.

3. Členské státy mohou po zmocnění Komisí vyjmout z oblasti působnosti tohoto nařízení vozidla užívaná pro přepravu uvedenou v článku 14 nařízení (ES) č. 561/2006.“

3. V článku 14 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Dopravce uchovává záznamové listy a výtisky, vyhotovují-li se podle čl. 15 odst. 1, v chronologickém pořadí a čitelné podobě nejméně jeden rok po jejich použití a na žádost dotyčného řidiče mu vydá jejich kopie. Dopravce vydá dále dotyčným řidičům na žádost kopie stažených údajů z karty řidiče a jejich výtisky. Záznamové listy, výtisky a stažené údaje musí být předloženy nebo vydány na žádost pověřeného kontrolora.“

4. Článek 15 se mění takto:

— v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Je-li karta řidiče poškozená, nefunguje-li správně nebo nemá-li ji řidič, musí řidič

- a) na začátku jízdy vytisknout údaje o vozidle, které řídí, a na výtisk zaznamenat

- i) údaje, které umožní identifikaci řidiče (jméno, číslo karty řidiče nebo řidičského oprávnění), včetně svého podpisu,

- ii) časové úseky uvedené v odst. 3 druhé odrážce písm. b), c) a d);

- b) na konci jízdy vytisknout informace týkající se časových úseků zaznamenaných záznamovým zařízením, zaznamenat dobu jiné práce, dobu pracovní pohotovosti a odpočinku od vyhotovení výtisku při zahájení jízdy, nejsou-li zaznamenány tachografem, a uvést na tomto dokumentu údaje k identifikaci řidiče (jméno, číslo karty řidiče nebo řidičského oprávnění), včetně svého podpisu.“

— v odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Jestliže v důsledku svého vzdálení se od vozidla nemůže řidič používat zařízení zabudované do vozidla, musí být časové úseky uvedené v odst. 3 druhé odrážce písm. b), c) a d)

a) zaznamenány na záznamovém listu ručně, automatickým záznamem nebo jinými prostředky čitelně a bez znečištění listu, je-li vozidlo vybaveno záznamovým zařízením v souladu s přílohou I, nebo

b) zadány na kartu řidiče zařízením k ručnímu zadání údajů, je-li vozidlo vybaveno záznamovým zařízením v souladu s přílohou IB.

Je-li ve vozidle vybaveném záznamovým zařízením v souladu s přílohou IB přítomen více než jeden řidič, každý z řidičů zajistí, aby byla jeho karta vložena do správného otvoru v tachografu.“

— v odstavci 3 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) „jinou prací“ se rozumí jakákoli činnost, vyjma řízení ve smyslu čl. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě (*), a také jakákoli práce pro stejného nebo jiného zaměstnavatele v odvětví dopravy či jině, a musí být zaznamenána pod značkou ;

c) „pracovní pohotovost“ ve smyslu čl. 3 písm. b) směrnice 2002/15/ES musí být zaznamenána pod značkou ;

(*) Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35.“

— odstavec 4 se zrušuje,

— odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. a) Řídí-li řidič vozidlo vybavené záznamovým zařízením v souladu s přílohou I, musí být schopen kdykoli na žádost kontrolora předložit

i) záznamové listy z běžného týdne a listy použité řidičem v předcházejících 15 dnech,

ii) kartu řidiče, má-li ji, a

iii) ručně provedený záznam nebo výtisk pořízený v běžném týdnu a v předchozích 15 dnech, jak je vyžadováno podle tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 561/2006.

Po 1. lednu 2008 však zahrnují časové úseky uvedené v bodech i) a iii) běžný den a předchozích 28 dnů.

b) Řídí-li řidič vozidlo vybavené záznamovým zařízením v souladu s přílohou IB, musí být schopen kdykoli na žádost kontrolora předložit

i) kartu řidiče, jejímž je držitelem,

ii) ručně provedený záznam nebo výtisk pořízený v běžném týdnu a v předchozích 15 dnech, jak je vyžadováno podle tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 561/2006, a

iii) záznamové listy, které odpovídají některému z období uvedených v předchozím bodě, během nichž řídil vozidlo vybavené záznamovým zařízením v souladu s přílohou I.

Po 1. lednu 2008 však zahrnují časové úseky uvedené v bodě ii) běžný den a předchozích 28 dnů.

c) Pověřený kontrolor může zkontrolovat dodržování nařízení (ES) č. 561/2006 analýzou záznamových listů, zobrazených nebo vytisknutých údajů, které byly zaznamenány záznamovým zařízením nebo kartou řidiče, nebo není-li to možné, analýzou jakéhokoli podkladu, který dokládá nedodržení některého ustanovení, například čl. 16 odst. 2 a 3.“

Článek 27

Nařízení (ES) č. 2135/98 se mění takto:

1. V čl. 2 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„1. a) Od dvacátého dne po vyhlášení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy a o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 (*) musí být vozidla poprvé uvedená do provozu vybavena záznamovým zařízením, které je v souladu s požadavky přílohy IB nařízení (EHS) č. 3821/85.

(*) Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1“

2. V článku 2 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění vydávání karet řidiče nejpozději dvacátý den po vyhlášení nařízení (ES) č. 561/2006.“

Článek 28

Nařízení (EHS) č. 3820/85 se zrušuje a nahrazuje se tímto nařízením.

Avšak čl. 5 odst. 1, 2 a 4 nařízení (EHS) č. 3820/85 se použijí do dnů stanovených v čl. 15 odst. 1 směrnice 2003/59/ES.

Článek 29

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 11. dubna 2007 s výjimkou čl. 10 odst. 5, čl. 26 odst. 3 a 4 a článku 27, které vstupují v platnost dne 1. května 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 15. března 2006.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
H. WINKLER

PROHLÁŠENÍ

Komise a členské státy vyvinou maximální úsilí, aby zajistily, že do dvou let po vstupu tohoto nařízení v platnost budou ustanovení AETR sladěna s ustanoveními tohoto nařízení. Pokud se sladění během této doby nedosáhne, Komise navrhne vhodné opatření k řešení situace.

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/21/ES

ze dne 15. března 2006

o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾ a s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 8. prosince 2005,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Sdělení Komise nazvané „Bezpečný provoz těžební činnosti: reakce na nedávné důlní havárie“ stanoví jako jednu ze svých prioritních činností iniciativu na úpravu nakládání s odpady z těžebního průmyslu. Tato činnost má doplňovat iniciativy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/105/ES ze dne 16. prosince 2003, kterou se mění směrnice Rady 96/82/ES o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek ⁽⁴⁾, jakož i tvorbu dokumentu o nejlepších dostupných technikách pro nakládání s odpadní horninou a hlušinou z těžební činnosti podle směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. C 109, 30.4.2004, s. 33.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 31. března 2004 (Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 451), společný postoj Rady ze dne 12. dubna 2005 (Úř. věst. C 172 E, 12.7.2005, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 6. září 2005 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. ledna 2006 a rozhodnutí Rady ze dne 30. ledna 2006.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 97.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).

(2) Evropský parlament ve svém usnesení ⁽⁶⁾ ze dne 5. července 2001 k uvedenému sdělení důrazně podpořil potřebu směrnice o odpadech z těžebního průmyslu.

(3) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁷⁾ stanoví pro produkované odpady cíl, že by se měla snížit jejich nebezpečnost a měly by představovat co možná nejmenší riziko, že by se mělo upřednostňovat využití a zejména recyklování, že množství odpadů určených k odstranění by se mělo snížit na minimum a mělo by být zajištěno jejich bezpečné odstranění a že odpady určené k odstranění by se měly zpracovávat co možná nejlíže místě, kde jsou produkovány, do té míry, aby nebyla snížena účinnost postupů nakládání s odpady. Rozhodnutí č. 1600/2002/ES rovněž stanoví jako prioritní činnost v oblasti živelních pohrom a katastrof vývoj dalších opatření napomáhajících prevenci nebezpečí závažných havárií, zejména s důrazem na rizika spojená s dobýváním nerostných surovin, jakož i vývoj opatření v souvislosti s odpady vznikajícími při dobývání nerostných surovin. Rozhodnutí č. 1600/2002/ES rovněž stanoví jako prioritní činnost podporu udržitelného řízení těžebního průmyslu s cílem snížit jeho dopad na životní prostředí.

(4) V souladu s cíli politiky Společenství v oblasti životního prostředí je nezbytné stanovit minimální požadavky za účelem předcházení nebo co největšího snížení veškerých nepříznivých vlivů na životní prostředí nebo na lidské zdraví způsobených nakládáním s odpady z těžebního průmyslu, například hlušinou (tj. odpadními pevnými látkami nebo kaly zbylými po úpravě nerostů různými postupy), odpadní horninou a skryvkou (tj. materiálem, který je přemísťován těžební činností během odkrývání tělesa rudní nebo jiné nerostné suroviny, včetně fáze přípravy k dobývání), ornici (tj. horní vrstvou povrchu země), pokud jsou odpadem, jak je definován ve směrnici Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech ⁽⁸⁾.

(5) V souladu s odstavcem 24 Johannesburgského prováděcího plánu o udržitelném rozvoji přijatém v rámci

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 65 E, 14.3.2002, s. 382.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1)..

- Organizace spojených národů na Světovém summitu o udržitelném rozvoji v roce 2002 je nutné chránit základnu přírodních zdrojů hospodářského a sociálního rozvoje a zvrátit současný trend degradace přírodních zdrojů prostřednictvím jejich udržitelného a koordinovaného řízení.
- (6) V souladu s tím by tato směrnice měla zahrnovat nakládání s odpady z pozemního těžebního průmyslu, tj. s odpady vznikajícími při vyhledávání, těžbě (včetně fáze přípravy k dobývání), úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů. Takové nakládání by však mělo odrážet zásady a priority stanovené ve směrnici 75/442/EHS, která se v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) bodem ii) uvedené směrnice nadále vztahuje na veškeré aspekty nakládání s odpady z těžebního průmyslu, které nespádají do působnosti této směrnice.
- (7) Aby se předešlo zdvojeným a neúměrným správním požadavkům, oblast působnosti této směrnice by měla být omezena na ty konkrétní činnosti, které jsou považovány za prioritní pro splnění jejich cílů.
- (8) Proto by se ustanovení této směrnice neměla vztahovat na ty toky odpadu, které sice vznikají při těžbě nebo úpravě nerostných surovin, avšak nejsou s těmito činnostmi přímo spojeny, např. potravinářské odpady, odpadní olej, vozidla s ukončenou životností, použité baterie a akumulátory. Nakládání s takovými odpady by mělo podléhat ustanovením směrnice 75/442/EHS nebo směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů⁽¹⁾ nebo jiným příslušným právním předpisům Společenství, jak je tomu v případě odpadu vzniklého v místě vyhledávání, těžby nebo úpravy a přepraveného na místo, které není zařízením pro nakládání s odpady ve smyslu této směrnice.
- (9) Stejně tak by se tato směrnice neměla vztahovat na odpady vzniklé při vyhledávání, těžbě a úpravě nerostných surovin v moři, při vtačování a zpětném vtačování čerpané podzemní vody, přičemž na inertní odpady, odpady neklasifikované jako nebezpečné, které vznikají při vyhledávání, neznečištěnou zeminu a odpady vznikající při těžbě, úpravě a skladování rašeliny by se z důvodu jejich menšího environmentálního rizika měl vztahovat pouze omezený soubor požadavků. Členské státy mohou snížit určité požadavky na neinertní odpady neklasifikované jako nebezpečné nebo od nich upustit. Tyto výjimky by se však neměly vztahovat na zařízení pro nakládání s odpady kategorie A.
- (10) Tato směrnice sice zahrnuje nakládání s odpady z těžebního průmyslu, které mohou být radioaktivní, neměla by však zahrnovat zvláštní aspekty, které se týkají pouze radioaktivity a kterými se zabývá Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom).
- (11) Členské státy, aby dodržely zásady a priority stanovené ve směrnici 75/442/EHS, a zejména v člancích 3 a 4 uvedené směrnice, by měly zajistit, že provozovatelé těžebního průmyslu přijmou všechna nezbytná opatření za účelem předcházení veškerým skutečným nebo potenciálním nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo lidské zdraví způsobeným nakládáním s odpady z těžebního průmyslu nebo nejvyššího možného omezení takových účinků.
- (12) Tato opatření by měla být mimo jiné založena na zásadě nejlepších dostupných technik definovaných ve směrnici 96/61/ES a je na členských státech, aby při používání těchto technik určily, jak mohou být ve vhodných případech zohledněny technické vlastnosti zařízení pro nakládání s odpady, jeho zeměpisná poloha a místní environmentální podmínky.
- (13) Členské státy by měly zajistit, aby provozovatelé činní v těžebním průmyslu vypracovali příslušné plány pro nakládání s odpady za účelem prevence a minimalizace, zpracování, využití a odstranění těžebního odpadu. Tyto plány by měly být strukturovány tak, aby zajišťovaly vhodné plánování možností nakládání s odpady s cílem minimalizovat vznik odpadů a jejich škodlivost a podporovat jejich využití. Odpady z těžebního průmyslu by měly být navíc klasifikovány ve vztahu ke svému složení, aby bylo pokud možno zaručeno, že tyto odpady budou reagovat pouze předvídatelným způsobem.
- (14) Aby bylo sníženo nebezpečí havárií a aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví, členské státy zajistí, aby každý provozovatel zařízení pro nakládání s odpady kategorie A přijal a uplatňoval politiku prevence závažných havárií při nakládání s odpady. Pokud jde o preventivní opatření, měla by obsahovat dodávku systému řízení bezpečnosti, havarijní plány a rozšíření bezpečnostních informací mezi osoby, které by byly závažnou havárií pravděpodobně zasázeny. V případě havárie by měli mít provozovatelé povinnost poskytnout příslušným orgánům všechny související informace nezbytné pro zmírnění skutečných nebo potenciálních škod na životním prostředí. Tyto požadavky by se neměly vztahovat na zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu spadající do oblasti působnosti směrnice Rady 96/82/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

- (15) Zařízení pro nakládání s odpady by nemělo být klasifikováno v kategorii A pouze na základě rizik pro bezpečnost a ochranu zdraví pracovníků v těžebním průmyslu, která jsou zahrnuta v jiných právních předpisech Společenství, zejména ve směrnici 92/91/EHS⁽¹⁾ a 92/104/EHS⁽²⁾.
- (16) Z důvodu zvláštní povahy nakládání s odpady z těžebního průmyslu je v případech zařízení pro nakládání s odpady, které se používají pro přijímání těchto odpadů, nezbytné zavést zvláštní postupy pro žádosti a povolení. Členské státy by navíc měly přijmout nezbytná opatření, aby zajistily pravidelná posouzení podmínek povolení příslušným orgánem a podle potřeby jejich aktualizaci.
- (17) Členské státy by měly mít povinnost zajistit, aby v souladu s Úmluvou EHK OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí ze dne 25. června 1998 (Aarhuská úmluva), podepsanou Evropským společenstvím, byla veřejnost informována o žádosti o povolení k nakládání s odpady a aby byla dotčená veřejnost před udělením povolení k nakládání s odpady konzultována.
- (18) Je nezbytné jasně stanovit požadavky, které by měla zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu splňovat, pokud jde o jejich umístění, řízení, kontrolu, uzavírání a preventivní a ochranná opatření, která musí být z krátkodobého i dlouhodobého hlediska přijata v zájmu ochrany životního prostředí, především s ohledem na znečištění podzemních vod vsakováním průsakové vody do půdy.
- (19) Je nezbytné jasně definovat zařízení pro nakládání s odpady kategorie A užívaná pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu s přihlédnutím k pravděpodobným vlivům jakéhokoliv znečištění v důsledku provozu takového zařízení nebo havárie, při které dojde k úniku odpadu z takového zařízení.
- (20) Je třeba, aby odpady ukládané zpět do vytěžených prostor za účelem rekultivace nebo pro stavební účely související s těžbou nerostů, například pro výstavbu nebo údržbu přístupových cest pro stroje, dopravních ramp, přepážek, bezpečnostních stěn nebo etáží ve vytěžených prostorech, rovněž podléhaly určitým požadavkům za účelem ochrany povrchových a podzemních vod, zabezpečení stability takových odpadů a zajištění vhodného monitorování po ukončení takových činností. Takové odpady by proto neměly být předmětem požadavků této směrnice, která se vztahuje výhradně na „zařízení pro nakládání s odpady“, s výjimkou požadavků uvedených v konkrétním ustanovení o vytěžených prostorech.
- (21) Pro zajištění řádné výstavby a údržby zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu by měly členské státy přijmout vhodná opatření zajišťující, že projektování, umístění a řízení takových zařízení jsou prováděna technicky způsobilými osobami. Je nutné zajistit, aby odborná příprava a znalosti provozovatelů a zaměstnanců zahrnovala potřebné dovednosti. Příslušné orgány by se dále měly přesvědčit o tom, že provozovatelé splňují příslušné požadavky pro stavbu nebo údržbu nového zařízení nebo pro jakékoliv rozšíření nebo změnu stávajícího zařízení pro nakládání s odpady, včetně období po ukončení provozu.
- (22) Je nutné stanovit postupy pro monitorování zařízení pro nakládání s odpady během provozu a po jeho ukončení. Mělo by se stanovit období pro monitorování a kontrolu zařízení pro nakládání s odpady kategorie A po ukončení jejich provozu, úměrně k riziku, které dotčené zařízení pro nakládání s odpady představuje, obdobně jako podle požadavků směrnice 1999/31/ES.
- (23) Je nezbytné definovat, kdy a jak by měl být ukončen provoz zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu, a stanovit povinnosti a odpovědnosti provozovatele v období po ukončení provozu.
- (24) Členské státy by měly od provozovatelů činných v těžebním průmyslu požadovat, aby uplatňovali monitorovací a řídicí postupy za účelem předcházení znečištění vody, zeminy a půdy a zjištění jakéhokoliv nepříznivého účinku, který by jejich zařízení pro nakládání s odpady mohla mít na životní prostředí nebo lidské zdraví. Aby se snížilo na minimum znečištění vody, k vypouštění odpadu do jakéhokoliv vodního recipientu by mělo docházet v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky⁽³⁾. Koncentrace kyanidu a sloučenin kyanidu z určitých odvětví těžebního průmyslu v odkalištích by s ohledem na jejich škodlivé a toxické účinky měly být sníženy na nejnižší možnou úroveň s využitím nejlepších dostupných technik. Aby bylo těmto účinkům zabráněno, měly by být podle toho a v každém případě v souladu s konkrétními požadavky této směrnice stanoveny maximální limity koncentrací.
- (25) Provozovatel zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu by měl mít povinnost složit finanční nebo jinou rovnocennou záruku v souladu s postupy, které určí členské státy, aby bylo zajištěno splnění všech povinností vyplývajících z povolení, včetně povinností týkajících se ukončení provozu a období po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady. Výše finanční záruky by měla být dostatečná na pokrytí nákladů rekultivace území zasaženého provozem zaří-

(1) Směrnice Rady 92/91/EHS ze dne 3. listopadu 1992 o minimálních požadavcích na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců v těžebním průmyslu (jedenáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 348, 28.11.1992, s. 9).

(2) Směrnice Rady 92/104/EHS ze dne 3. prosince 1992 o minimálních požadavcích na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců v povrchovém a hlubinném těžebním průmyslu (dvanáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 404, 31.12.1992, s. 10).

(3) Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).

- zení pro nakládání s odpady, které zahrnuje zařízení pro nakládání s odpady, jak je popsáno v plánu pro nakládání s odpady vypracovaném podle článku 5 a požadovaném v povolení podle článku 7, patřičně odborně způsobilou a nezávislou třetí stranou. Je rovněž nutné, aby tato záruka byla složena před zahájením ukládání do zařízení pro nakládání s odpady a aby byla pravidelně upravována. Dále je důležité vyjasnit, v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ a se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí⁽¹⁾, že provozovatel zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu nese odpovědnost za škody na životním prostředí, které jsou způsobeny jeho činností, nebo za hrozbu takové škody.
- (26) Pro provoz zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu, která mohou mít nepříznivé přeshraniční účinky na životní prostředí a následná rizika pro lidské zdraví na území jiného členského státu, by měl existovat společný postup usnadňující konzultace mezi sousedními zeměmi. Takový postup by měl zajistit dostatečnou výměnu informací mezi orgány a řádné informování veřejnosti o veškerých takových zařízeních pro nakládání s odpady, která by mohla mít nepříznivé účinky na životní prostředí uvedeného jiného členského státu.
- (27) Je nutné, aby členské státy zajistily, že příslušné orgány vytvoří účinný systém kontrolních prohlídek zařízení pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu nebo rovnocenných kontrolních opatření. Aniž jsou dotčeny povinnosti provozovatele uložené v povolení, měla by se před zahájením ukládání provést kontrolní prohlídka, která ověří, že podmínky povolení byly splněny. Dále by měly členské státy zajistit, aby provozovatelé a jejich nástupci vedli aktuální záznamy o takových zařízeních pro nakládání s odpady a aby provozovatelé předali svým nástupcům informace o stavu zařízení pro nakládání s odpady a o jeho činnosti.
- (28) Členské státy by měly Komisi zasílat pravidelné zprávy o provádění této směrnice, včetně informací o haváriích nebo stavech blízkých haváriím. Komise na základě těchto zpráv podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě.
- (29) Členské státy by měly stanovit pravidla týkající se sankcí za porušení této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Takové sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (30) Je nutné, aby členské státy zajistily vypracování soupisu uzavřených zařízení pro nakládání s odpady, včetně těch opuštěných, umístěných na jejich území, s cílem identifikovat ta, která mají závažný nepříznivý vliv na životní prostředí nebo která by mohla ve střednědobém nebo krátkodobém časovém horizontu představovat významnou hrozbu pro lidské zdraví nebo životní prostředí. Tyto soupisy by se měly stát základem pro vhodný program opatření.
- (31) Komise by měla zajistit přiměřenou výměnu vědeckých a technických informací o zpracování soupisu uzavřených zařízení pro nakládání s odpady na úrovni členského státu a o tvorbě metod, které by členskými státy napomohly, aby při rekultivaci uzavřených zařízení pro nakládání s odpady splňovaly požadavky této směrnice. Mezi členskými státy a v jejich rámci by měla být zajištěna výměna informací o nejlepších dostupných technikách.
- (32) S ohledem na důsledné uplatňování článku 6 Smlouvy je nutno požadavky na ochranu životního prostředí zahrnout do provádění politik a činností Společenství s cílem podpořit udržitelný rozvoj.
- (33) Tato směrnice by mohla být užitečným nástrojem při ověřování, zda projekty financované prostředky Společenství v rámci rozvojové pomoci obsahují opatření nutná pro předcházení nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo pro jejich co největší snížení. Takový přístup je v souladu s článkem 6 Smlouvy, zejména pokud jde o integraci požadavků na ochranu životního prostředí do politiky Společenství v oblasti rozvojové spolupráce.
- (34) Cíle této směrnice, totiž zlepšení nakládání s odpady z těžebního průmyslu, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy jednajícími samostatně, neboť nesprávné nakládání s takovými odpady může způsobit přeshraniční znečištění. V rámci zásady „znečišťovatel platí“ je nezbytné mimo jiné vzít v úvahu veškerou škodu na životním prostředí způsobenou odpady z těžebního průmyslu, přičemž různé vnitrostátní způsoby uplatňování této zásady mohou vést k významným rozdílům ve finančním zatížení hospodářských subjektů. Navíc existence různých vnitrostátních politik pro nakládání s odpady z těžebního průmyslu ztěžuje dosažení cíle, kterým je zajištění minimální úrovně bezpečného a odpovědného nakládání s takovými odpady a maximalizace jeho opětovného použití v celém Společenství. Z důvodu rozsahu a účinků této směrnice může být cíle směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, a proto může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(1) Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (35) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (36) Provoz zařízení pro nakládání s odpady existujících v okamžiku provedení této směrnice by měl být upraven, aby mohla být ve stanovené lhůtě provedena opatření pro jejich přizpůsobení požadavkům této směrnice.
- (37) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽²⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude pokud možno patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví opatření, postupy a návody pro předcházení nepříznivým vlivům na životní prostředí způsobeným nakládáním s odpadem z těžebního průmyslu a z toho plynoucím rizikům ohrožení lidského zdraví nebo pro nejvyšší možné omezení takových vlivů, zejména pokud jde o vodu, ovzduší, půdu, rostliny, živočichy a krajinu.

Článek 2

Oblast působnosti

1. S výhradou odstavců 2 a 3 se tato směrnice vztahuje na nakládání s odpadem vznikajícím při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů (dále jen „těžební odpad“).
2. Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyloučeny:
  - a) odpad vznikající při vyhledávání, těžbě a úpravě nerostných surovin a při provozu lomů, který však nevzniká přímo při těchto činnostech;
  - b) odpad vznikající při vyhledávání, těžbě a úpravě nerostných surovin v moři;
  - c) vtačování vody a zpětné vtačování čerpané podzemní vody podle čl. 11 odst. 3 písm. j) první a druhé odřádky směrnice 2000/60/ES v rozsahu stanoveném v uvedeném článku.

3. Na inertní odpad a neznečištěnou zeminu vznikající při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů a na odpad vznikající při těžbě, úpravě a skladování rašeliny se nevztahují články 7 a 8, čl. 11 odst. 1 a 3, článek 12, čl. 13 odst. 6 a články 14 a 16, pokud není uložen v zařízení pro nakládání s odpady kategorie A.

Příslušný orgán může snížit požadavky nebo upustit od požadavků na ukládání odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný, který vzniká při vyhledávání nerostných surovin, s výjimkou ropy a evaporitů kromě sádrovce a anhydritu, jakož i na ukládání neznečištěné zeminy a odpadu vznikajícího při těžbě, úpravě a skladování rašeliny, pokud je přesvědčen o splnění požadavků článku 4.

Členské státy mohou snížit požadavky čl. 11 odst. 3, čl. 12 odst. 5 a 6, čl. 13 odst. 6 a článků 14 a 16 na neinertní odpad neklasifikovaný jako nebezpečný nebo od nich upustit, pokud není uložen v zařízení pro nakládání s odpady kategorie A.

4. Aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy Společenství, na odpad spadající do oblastí působnosti této směrnice se nevztahuje směrnice 1999/31/ES.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „odpadem“ odpad ve smyslu čl. 1 písm. a) směrnice 75/442/EHS;
2. „nebezpečným odpadem“ odpad ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech ⁽³⁾;
3. „inertním odpadem“ odpad, který nepodléhá žádným fyzikálním, chemickým nebo biologickým změnám. Inertní odpad se nerozkládá, nehoří a není fyzikálně ani chemicky reaktivní, není biologicky rozložitelný a nenarušuje jiné látky, s nimiž přichází do styku, způsobem, který by mohl vést ke znečištění životního prostředí nebo k poškození lidského zdraví. Celkové množství vznikajících průsakových vod a obsah znečišťujících látek v odpadu stejně jako ekotoxická průsakových vod musí být zanedbatelné, zejména pak nesmí poškozovat jakost povrchových nebo podzemních vod;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 166/2006.

4. „neznečištěnou zeminou“ zemina, která se odstraňuje z horní vrstvy povrchu země během těžebních prací a není považována za znečištěnou podle vnitrostátního práva členského státu, na jehož území k těžbě dochází nebo podle práva Společenství;
5. „nerostnou surovinou“ nebo „nerostem“ přírodní ložisko organické nebo anorganické látky v zemské kůře, například energetická paliva, kovové rudy, průmyslové a stavební nerostné suroviny, s výjimkou vody;
6. „těžebním průmyslem“ veškerá zařízení a podniky, které se zabývají povrchovou nebo hlubinnou těžbou nerostných surovin pro obchodní účely, včetně těžby pomocí vrtů, nebo úpravou vytěžených surovin;
7. „v moři“ oblast moře a mořského dna od bodu nejnižšího stavu vody normálního nebo středního odlivu směrem do moře;
8. „úpravou“ mechanický, fyzikální, biologický, tepelný nebo chemický proces nebo kombinace procesů, které se používají u nerostných surovin a při provozu lomů s cílem těžby nerostu, včetně změny velikosti, třídění, oddělování a loužení, jakož i opětovné zpracování odpadu, s výjimkou tavení, tepelných výrobních procesů (kromě pálení vápence) a hutnických prací;
9. „hlušinou“ odpadní pevné látky nebo kaly zbylé po úpravě nerostů oddělováním (například drcením, rozmělnováním, tříděním podle velikosti, flotací a jinými fyzikálně-chemickými postupy), kterým se užitkové nerosty oddělují od méně hodnotné horniny;
10. „odvalem“ uměle vybudované povrchové zařízení na ukládání pevného odpadu;
11. „hrází“ uměle vybudovaný objekt za účelem zachycení nebo spoutání vody nebo odpadu v odkališti;
12. „odkalištěm“ přírodní nebo uměle vybudované zařízení na ukládání jemnozrnného odpadu, obvykle hlušiny, spolu s různým množstvím volné vody, který vzniká při úpravě nerostných surovin a při čištění a recirkulaci technologické vody;
13. „kyanidem rozložitelným ve slabé kyselině“ kyanid a sloučeniny kyanidu, které se rozkládají ve slabé kyselině při stanovené hodnotě pH;
14. „průsakovou vodou“ jakákoli kapalina, která prosakuje uloženým odpadem a vytéká ze zařízení pro nakládání s odpady nebo je v něm zadržována, včetně znečištěného odvodňovacího systému, a která může mít nepříznivý vliv na životní prostředí, pokud není vhodně upravena;
15. „zařízením pro nakládání s odpady“ prostor vyhrazený pro hromadění nebo ukládání těžebního odpadu v pevném nebo kapalném stavu nebo ve formě roztoku či suspenze pro následující období:
- bez časového omezení pro zařízení pro nakládání s odpady kategorie A a pro zařízení pro nakládání s odpady, popsány jako nebezpečné v plánu pro nakládání s odpady,
  - více než šest měsíců pro zařízení pro nakládání s nebezpečnými odpady, které vznikly neočekávaně,
  - více než jeden rok pro zařízení pro nakládání s neinertními odpady neklasifikovanými jako nebezpečné,
  - více než tři roky pro zařízení pro nakládání s neznečištěnou zeminou, odpady neklasifikovanými jako nebezpečné, které vznikají při vyhledávání, odpady vznikajícími při těžbě, úpravě a skladování rašeliny a inertního odpadu.
- Součástí takových zařízení je zpravidla hráz nebo jiný objekt sloužící k držení, zachycení, spoutání nebo k jiné podpůrné úloze pro uvedené zařízení, mimo jiné odvaly a odkaliště, s výjimkou vytěžených prostor, které jsou odpadem znovu vyplňovány, po vytěžení nerostu, z rekultivačních a stavebních důvodů;
16. „závažnou havárií“ událost na místě během nakládání s těžebními odpady v jakémkoli zařízení, na které se vztahuje tato směrnice, jež vede bezprostředně nebo později k vážnému ohrožení lidského zdraví a životního prostředí přímo na místě nebo mimo toto místo;
17. „nebezpečnou látkou“ nebezpečná látka, směs nebo přípravek ve smyslu směrnice 67/548/EHS⁽¹⁾ nebo směrnice 1999/45/ES⁽²⁾;
18. „nejlepšími dostupnými technikami“ techniky ve smyslu čl. 2 odst. 11 směrnice 96/61/ES;

(1) Směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. 196.16.8.1967, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/73/ES (Úř. věst. L 152, 30.4.2004, s. 1).

(2) Směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES ze dne 31. května 1999 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků (Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/8/ES (Úř. věst. L 19, 24.1.2006, s. 12).

19. „vodním recipientem“ povrchové, podzemní, brakické a pobřežní vody, jak jsou definovány v čl. 2 odst. 1, 2, 6 a 7 směrnice 2000/60/ES;
20. „rekultivací“ úprava území zasaženého zařízením pro nakládání s odpady takovým způsobem, aby byla uvedena do uspokojivého stavu, zejména pokud jde o kvalitu půdy, planě rostoucí rostliny a volně žijící živočichy, přírodní stanoviště, sladkovodní systémy, krajinu a vhodné možnosti dalšího využití;
21. „vyhledáváním“ hledání hospodářsky využitelných nerostných ložisek včetně odběru vzorků, hromadného odběru vzorků, vrtání a hloubení průzkumných rýh, kromě všech prací nutných k otevření takových ložisek a kromě činností přímo souvisejících se stávajícím těžebním provozem;
22. „veřejností“ jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a jejich sdružení, organizace nebo skupiny v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi;
23. „dotčenou veřejností“ veřejnost, které se týká nebo pravděpodobně týká rozhodování v oblasti životního prostředí podle článků 6 a 7 této směrnice nebo která má na tomto rozhodování zájem; pro účely této definice se má za to, že nevládní organizace, které se zabývají ochranou životního prostředí a splňují příslušné požadavky podle vnitrostátního práva, na tomto rozhodování mají zájem;
24. „provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba odpovědná za nakládání s těžebním odpadem v souladu s vnitrostátním právem členského státu, ve kterém k němu dochází, včetně dočasného skladování těžebního odpadu, provozní fáze a fáze po uzavření;
25. „držitelem odpadů“ původce těžebních odpadů nebo fyzická či právnická osoba, která má tyto odpady v držení;
26. „způsobilou osobou“ fyzická osoba, která má podle vnitrostátního práva členského státu, v němž provozuje svou činnost, takové technické znalosti a zkušenosti, aby mohla vykonávat povinnosti vyplývající z této směrnice;
27. „příslušným orgánem“ orgán nebo orgány určené členským státem a pověřené úkoly vyplývajícími z této směrnice;
28. „místem“ celé území v určité zeměpisné poloze, které podléhá kontrole provozovatele;
29. „podstatnou změnou“ změna ve složení nebo v provozu zařízení pro nakládání s odpady, která by podle názoru příslušného orgánu mohla mít významný nepříznivý vliv na lidské zdraví nebo na životní prostředí.

Článek 4

Obecné požadavky

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že nakládání s těžebním odpadem neohrožuje lidské zdraví, že nejsou používány procesy a metody, které by mohly poškozovat životní prostředí, zejména pokud jde o vodu, ovzduší, půdu, rostliny a živočichy, že nedochází k obtěžování hlukem nebo zápachem ani k nepříznivému vlivu na krajinu nebo na místa zvláštního zájmu. Členské státy dále přijmou nezbytná opatření vedoucí k zákazu nekontrolovaného ponechávání, skládkování nebo neřízeného ukládání těžebního odpadu.
2. Členské státy zajistí, aby provozovatel přijal všechna nezbytná opatření za účelem předcházení nepříznivým účinkům na životní prostředí a lidské zdraví způsobeným nakládáním s těžebním odpadem nebo nejvyššího možného omezení takových vlivů. Toto zahrnuje řízení jakéhokoli zařízení pro nakládání s odpady, i po ukončení jeho provozu, prevenci závažných havárií způsobených takovýmto zařízením a omezení jejich důsledků pro životní prostředí a lidské zdraví.
3. Opatření podle odstavce 2 se zakládají mimo jiné na nejlepších dostupných technikách, aniž by bylo předepsáno použití některých technik či konkrétní technologie, s přihlédnutím k technickým vlastnostem zařízení pro nakládání s odpady, k jeho zeměpisné poloze a místním environmentálním podmínkám.

Článek 5

Plán pro nakládání s odpady

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel vypracoval plán pro nakládání s odpady za účelem minimalizace, zpracování, využití a odstraňování těžebního odpadu, s ohledem na zásadu udržitelného rozvoje.
2. Cílem plánu pro nakládání s odpady je:
  - a) předcházet vzniku odpadu a jeho škodlivosti nebo je omezit, zvláště zohledněním:
    - i) nakládání s odpady již během projektování zařízení a při volbě metody používané pro těžbu a úpravu nerostů,
    - ii) změn, ke kterým může u těžebního odpadu dojít při rozšíření velikosti plochy a v důsledku podmínek, kterým je odpad na povrchu vystaven,
    - iii) vyplňování vytěžených prostor těžebním odpadem po ukončení těžby nerostu, pokud je to technicky a hospodářsky proveditelné a šetrné k životnímu prostředí v souladu se stávajícími ekologickými normami na úrovni Společenství a případně s požadavky této směrnice,

- iv) zpětného navezení ornice po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady, nebo pokud to není prakticky možné, jejího nového využití na jiném místě,
  - v) používání méně nebezpečných látek při úpravě nerostných surovin;
- b) podporovat využití těžebního odpadu pomocí recyklace, opětovného použití nebo regenerace, pokud je to šetrné k životnímu prostředí v souladu se stávajícími ekologickými normami na úrovni Společenství a případně s požadavky této směrnice;
- c) zajistit krátkodobé a dlouhodobé bezpečné ukládání těžebního odpadu, zejména tím, že se již ve fázi projektování zohlední nakládání s takovým odpadem během provozu zařízení pro nakládání s odpady i po jeho ukončení, a výběrem projektu, který
- i) klade minimální, a pokud možno nakonec žádné, požadavky na monitorování, kontrolu a řízení uzavřeného zařízení pro nakládání s odpady,
  - ii) zabrání nebo alespoň minimalizuje jakékoliv nepříznivé dlouhodobé účinky, například ty, které lze připsat migraci vzduchem nebo vodou přenášených znečišťujících látek ze zařízení pro nakládání s odpady, a
  - iii) zajistí dlouhodobou geotechnickou stabilitu hrází nebo odvalů vystupujících nad původní úroveň povrchu.

3. Plán pro nakládání s odpady musí obsahovat alespoň tyto údaje:

- a) v případě potřeby návrh klasifikace zařízení pro nakládání s odpady v souladu s kritérii uvedenými v příloze III:
  - pokud je vyžadováno zařízení pro nakládání s odpady kategorie A, doklad, který prokazuje, že byla zavedena politika pro prevenci závažných havárií, systém řízení bezpečnosti pro její provádění a vnitřní havarijní plán v souladu s čl. 6 odst. 3,
  - pokud provozovatel usoudí, že není vyžadováno zařízení pro nakládání s odpady kategorie A, dostatečné zdůvodňující informace, včetně zhodnocení možných nebezpečí havárie;
- b) popis odpadu v souladu s přílohou II a údaj o odhadovaném celkovém množství těžebních odpadů, které vzniknou během provozní fáze;

- c) popis postupů, při kterých takové odpady vznikají, a popis veškerého jejich následného zpracování;
- d) popis uvádějící, do jaké míry by ukládání takových odpadů mohlo mít nepříznivý vliv na životní prostředí a lidské zdraví a jaká musí být přijata preventivní opatření, aby byl co možná nejvíce snížen dopad na životní prostředí během provozu i po jeho ukončení, mimo jiné se zřetelem k čl. 11 odst. 2 písm. a), b), d) a e);
- e) návrh kontrolních a monitorovacích postupů podle článku 10 v případě potřeby a čl. 11 odst. 2 písm. c);
- f) návrh plánu pro ukončení provozu včetně rekultivace, postupů po ukončení provozu a monitorování podle článku 12;
- g) opatření pro předcházení zhoršování stavu vody v souladu se směrnicí 2000/60/ES a pro předcházení nebo minimalizaci znečištění ovzduší a půdy podle článku 13;
- h) hodnocení stavu území, které bude zasaženo provozem zařízení pro nakládání s odpady.

Plán pro nakládání s odpady musí poskytovat dostatek informací, aby umožnil příslušnému orgánu zhodnotit schopnost provozovatele dosáhnout cílů plánu pro nakládání s odpady podle odstavce 2 a plnit své povinnosti vyplývající z této směrnice. Plán zejména uvádí, jak možnost a metoda vybraná podle odst. 2 písm. a) podbodů i) splní cíle plánu pro nakládání s odpady stanovené v odst. 2 písm. a).

4. Plán pro nakládání s odpady bude přezkoumán každých pět let a podle potřeby pozměněn, pokud dojde v provozu zařízení pro nakládání s odpady nebo u ukládaného odpadu k podstatným změnám. Veškeré změny se oznámí příslušnému orgánu.

5. Plány vyhotovené podle jiných vnitrostátních právních předpisů nebo podle jiných právních předpisů Společenství, které obsahují informace popsané v článku 3, se mohou použít, pokud se tím zamezí zbytečnému zdvojování informací a opakování činností provozovatele za předpokladu, že jsou splněny všechny požadavky odstavců 1 až 4.

6. Příslušný orgán schválí plán pro nakládání s odpady na základě postupů, které určí členské státy, a sleduje jeho provádění.

Článek 6

Prevence závažných havárií a informace

1. Tento článek se vztahuje na zařízení pro nakládání s odpady kategorie A kromě zařízení, která spadají do oblasti působnosti směrnice 96/82/ES.

2. Aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy Společenství, a zejména směrnice 92/91/EHS a 92/104/EHS, členské státy zajistí, aby byla určena nebezpečí závažných havárií a aby při projektování, stavbě, provozu, údržbě, ukončení provozu a v době po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady byly včleněny prvky nezbytné k prevenci takových havárií a k omezení jejich nepříznivých důsledků pro lidské zdraví nebo životní prostředí, včetně případných přeshraničních vlivů.

3. Pro účely požadavků odstavce 2 vypracuje před zahájením provozu každý provozovatel politiku prevence závažných havárií při nakládání s těžebními odpady, zavede systém řízení bezpečnosti pro její provádění v souladu s oddílem 1 přílohy I a zavede také vnitřní havarijní plán určující opatření, která je nutné na místě provést v případě havárie.

V rámci této politiky jmenuje provozovatel bezpečnostního technika, který je odpovědný za provádění a pravidelnou kontrolu politiky prevence závažných havárií.

Příslušný orgán vypracuje vnější havarijní plán určující opatření, která je nutné v případě havárie provést mimo místo zařízení. Jako součást žádosti o povolení poskytne provozovatel příslušnému orgánu informace nutné k tomu, aby tento orgán mohl takový plán vypracovat.

4. Havarijní plány podle článku 3 mají mít tyto cíle:

- a) potlačení a zvládnutí závažných havárií a jiných mimořádných událostí takovým způsobem, aby se minimalizovaly jejich účinky a aby se omezilo zejména poškození lidského zdraví a životního prostředí;
- b) provádění opatření nezbytných k ochraně lidského zdraví a životního prostředí před účinky závažných havárií a jiných mimořádných událostí;
- c) sdělování nezbytných informací veřejnosti a příslušným útvarům nebo orgánům v dané oblasti;
- d) zajištění rekultivace, sanace a vyčištění životního prostředí po závažné havárii.

Členské státy zajistí, aby provozovatel v případě závažné havárie okamžitě poskytl příslušnému orgánu všechny informace, které pomohou minimalizovat důsledky pro lidské zdraví, a aby zhodnotil a minimalizoval skutečný nebo možný rozsah poškození životního prostředí.

5. Členské státy zajistí, aby dotčená veřejnost dostala včas příležitost účinně se podílet na přípravě nebo přezkoumání vnějšího havarijního plánu, který musí být vypracován v souladu s odstavcem 3. Za tímto účelem je dotčená

veřejnost informována o každém takovém návrhu a jsou jí poskytnuty související informace, mimo jiné o právu účastnit se rozhodovacího procesu a o příslušném orgánu, kterému lze předkládat připomínky a otázky.

Členské státy zajistí, aby dotčená veřejnost mohla v přiměřené lhůtě sdělit své připomínky, které budou při rozhodování o vnějším havarijním plánu vzaty náležitě v úvahu.

6. Členské státy zajistí, aby byly dotčené veřejnosti bezplatně a samozřejmě poskytnuty informace o bezpečnostních opatřeních a úkonech požadovaných v případě havárie, přičemž tyto informace musí obsahovat alespoň prvky uvedené v oddílu 2 přílohy I.

Tyto informace budou každé tři roky přezkoumány a podle potřeby aktualizovány.

Článek 7

Žádost a povolení

1. Žádnému zařízení pro nakládání s odpady nesmí být umožněn provoz bez povolení uděleného příslušným orgánem. Povolení musí obsahovat prvky uvedené v odstavci 2 tohoto článku a jasné údaje o kategorii zařízení pro nakládání s odpady v souladu s kritérii uvedenými v článku 9.

Pokud jsou splněny všechny požadavky tohoto článku, mohou být veškerá povolení vydaná v souladu s jinými vnitrostátními právními předpisy nebo s jinými právními předpisy Společenství sloučena v jediném povolení, pokud se tím zamezí zbytečnému zdvojování informací a opakování činností provozovatele a příslušného orgánu. Údaje uvedené v odstavci 2 mohou být obsaženy v jediném povolení nebo v několika povoleních, pokud jsou splněny všechny požadavky tohoto článku.

2. Žádost o povolení musí obsahovat alespoň tyto údaje:

- a) totožnost provozovatele;
- b) návrh umístění zařízení pro nakládání s odpady včetně všech možných alternativních umístění;
- c) plán pro nakládání s odpady podle článku 5;
- d) vhodná opatření týkající se finanční nebo jiné rovnocenné záruky podle článku 14;
- e) informace poskytnuté provozovatelem v souladu s článkem 5 směrnice 85/337/EHS⁽¹⁾, pokud je v uvedené směrnici požadováno hodnocení vlivu na životní prostředí.

(¹) Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

3. Příslušný orgán vydá povolení pouze, je-li přesvědčen, že:
- a) provozovatel splňuje příslušné požadavky podle této směrnice;
  - b) nakládání s odpadem není v přímém rozporu s prováděním příslušného plánu pro nakládání s odpady podle článku 7 směrnice 75/442/EHS ani je jiným způsobem nenarušuje.
4. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily pravidelná posouzení podmínek povolení příslušným orgánem a podle potřeby jejich aktualizaci:
- pokud v provozu zařízení pro nakládání s odpady nebo u ukládaného odpadu došlo k podstatným změnám,
  - na základě výsledků monitorování sdělených provozovatelem podle čl. 11 odst. 3 nebo na základě kontrol vykonaných podle článku 17,
  - na základě výměny informací o podstatných změnách týkajících se nejlepších dostupných technik podle čl. 21 odst. 3.
5. Informace obsažené v povolení, které bylo vydáno podle tohoto článku, se poskytnou příslušným vnitrostátním statistickým orgánům a příslušným statistickým orgánům Společenství, pokud jsou požadovány pro statistické účely. Citlivé informace ryze obchodní povahy, například informace týkající se obchodních vztahů, nákladové složky a objemu hospodářsky využitelných zásob nerostných surovin, se nezveřejňují.
- a kterým je možno předkládat připomínky nebo otázky, a údaje o časovém harmonogramu pro doručování připomínek a otázek;
- d) povaha možných rozhodnutí;
  - e) v případě potřeby údaje týkající se návrhu na aktualizaci povolení nebo podmínek povolení;
  - f) čas, místo a případně prostředky zpřístupnění příslušných informací;
  - g) údaje o opatřeních, která umožní účast veřejnosti podle odstavce 7.
2. Členské státy zajistí, aby byly dotčené veřejnosti v přiměřených lhůtách zpřístupněny:
- a) nejdůležitější zprávy a podklady předané podle vnitrostátních právních předpisů příslušnému orgánu ke dni, kdy je veřejnost informována podle odstavce 1;
  - b) v souladu s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí⁽¹⁾ další informace kromě informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku, které se týkají rozhodování podle článku 7 této směrnice a které vyšly najevo poté, co byly poskytnuty veřejnosti informace podle odstavce 1 tohoto článku.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby v souladu s odstavcem 1 tohoto článku zajistily, že veřejnost bude informována o aktualizaci podmínek povolení v souladu s čl. 7 odst. 4.
4. Dotčená veřejnost je oprávněna sdělit své připomínky a svá stanoviska příslušnému orgánu před přijetím rozhodnutí.
5. Při rozhodování se vezmou náležitě v úvahu výsledky konzultací uskutečněných podle tohoto článku.
6. Příslušný orgán informuje dotčenou veřejnost v souladu s příslušnými postupy o vydání rozhodnutí a zpřístupní jí tyto informace:

Článek 8

Účast veřejnosti

1. Veřejnost je informována pomocí veřejného oznámení nebo jinými vhodnými prostředky, například elektronickými sdělovacími prostředky, pokud jsou k dispozici, s těmito skutečnostmi, a sice v rané fázi povolovacího řízení nebo nejpozději ve chvíli, kdy lze tyto informace poskytnout:

- a) žádost o povolení;
- b) případně skutečnost, že rozhodnutí týkající se žádosti o povolení podléhá konzultaci mezi členskými státy v souladu s článkem 16;
- c) údaje o příslušných orgánech odpovědných za rozhodování, o orgánech, od kterých je možno získat informace

- a) obsah rozhodnutí, včetně kopie povolení;
- b) důvody rozhodnutí a úvahy, na kterých je rozhodnutí založeno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

7. Členské státy určí podrobně určitá opatření pro účast veřejnosti podle tohoto článku tak, aby byla dotčena veřejnost umožněna účinná příprava a účast.

Článek 9

Klasifikační systém pro zařízení pro nakládání s odpady

Pro účely této směrnice zařadí příslušné orgány do kategorie A zařízení pro nakládání s odpady v souladu s kritérii uvedenými v příloze III.

Článek 10

Vytěžené prostory

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel, který za účelem rekultivace a stavby vyplňuje těžebním odpadem vytěžené prostory vzniklé povrchovou nebo hlubinnou těžbou, přijal vhodná opatření za účelem:

1. zajištění stability těžebního odpadu obdobně jako podle čl. 11 odst. 2;
2. předcházení znečištění půdy a povrchových a podzemních vod obdobně jako podle čl. 13 odst. 1, 3 a 5;
3. zajištění monitorování těžebního odpadu a vytěžených prostor obdobně jako podle čl. 12 odst. 4 a 5.

2. Směrnice 1999/31/ES se i nadále podle potřeby vztahuje na jiný odpad než těžební odpad používaný pro vyplňování vytěžených prostor.

Článek 11

Stavba a řízení zařízení pro nakládání s odpady

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že zařízení pro nakládání s odpady je v rukou způsobilé osoby a že je postaráno o technický vývoj a odborné vzdělávání zaměstnanců.

2. Příslušný orgán se přesvědčí, že při stavbě nového zařízení pro nakládání s odpady nebo při změně stávajícího zařízení provozovatel zajistí, že:

- a) zařízení pro nakládání s odpady je vhodně umístěno, přičemž se vezmou v úvahu především povinnosti Společenství nebo jednotlivých států týkající se chráněných oblastí a geologické, hydrologické, hydrogeologické, seismické a geotechnické faktory, a je navrženo tak, aby splňovalo z krátkodobého i dlouhodobého hlediska všechny nezbytné podmínky pro předcházení znečištění

půdy, ovzduší, podzemních nebo povrchových vod, zejména s ohledem na směrnice 76/464/EHS⁽¹⁾, 80/68/EHS⁽²⁾ a 2000/60/ES, je zajištěn účinný sběr znečištěné vody a průsakové vody, pokud je vyžadován v povolení, a je omezena eroze způsobovaná větrem a vodou v nejvyšší technicky možné a hospodářsky únosné míře;

- b) zařízení pro nakládání s odpady je vybudováno, řízeno a udržováno tak, aby byla zajištěna jeho fyzická stabilita, aby se z krátkodobého i dlouhodobého hlediska předcházelo znečištění půdy, ovzduší, povrchových nebo podzemních vod a aby se co možná nejvíce minimalizovalo poškození krajiny;
- c) existují vhodné plány a opatření pro pravidelné monitorování a kontrolu zařízení pro nakládání s odpady způsobilými osobami a pro učinění kroků v případě, že jejich výsledky prokážou nestabilitu nebo znečištění vody nebo půdy;
- d) jsou přijata vhodná opatření pro rekultivaci oblasti a pro ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady;
- e) jsou přijata vhodná opatření pro období po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady.

Záznamy o monitorování a kontrolách podle písmene c) jsou vedeny společně s podklady k povolení, aby se zajistilo patřičné předání informací, zejména v případě změny provozovatele.

3. Provozovatel oznámí bez zbytečného odkladu a nejpozději však do 48 hodin příslušnému orgánu jakoukoli událost, která by mohla ovlivnit stabilitu zařízení pro nakládání s odpady, a jakýkoli nepříznivý vliv zařízení na životní prostředí zjištěný při kontrole nebo monitorování. Provozovatel v případě potřeby provede vnitřní havarijní plán a řídí se jakýmkoli dalšími pokyny příslušného orgánu o nápravných opatřeních, která mají být přijata.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 76/464/EHS ze dne 4. května 1976 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství (Úř. věst. L 129, 18.5.1976, s. 23). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/60/ES.

⁽²⁾ Směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami (Úř. věst. L 20, 26.1.1980, s. 43). Směrnice ve znění směrnice 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

Provozovatel nese náklady opatření, která mají být přijata.

Podle harmonogramu stanoveného příslušným orgánem, nejméně však jednou ročně, předloží provozovatel příslušným orgánům na základě shromážděných údajů zprávu o veškerých výsledcích monitorování s cílem prokázat dodržování podmínek povolení a zlepšit znalosti o odpadu a o chování zařízení pro nakládání s odpady. Na základě této zprávy rozhodne příslušný orgán, zda je nutný posudek nezávislého odborníka.

Článek 12

Postupy při ukončení a po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady

1. Členské státy přijmou opatření k zajištění souladu s odstavci 2 až 5.

2. Zařízení pro nakládání s odpady zahájí proces ukončení provozu pouze v případě, že je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) příslušné podmínky uvedené v povolení jsou splněny;
- b) povolení je na žádost provozovatele uděleno příslušným orgánem;
- c) příslušný orgán za tímto účelem vydá odůvodněné rozhodnutí.

3. Zařízení pro nakládání s odpady může být považováno za uzavřené s konečnou platností až poté, co příslušný orgán provede bez zbytečného prodlení konečnou kontrolu na místě, vyhodnotí všechny zprávy předložené provozovatelem, potvrdí, že na území zasaženém provozem zařízení pro nakládání s odpady proběhla rekultivace, a sdělí provozovateli svůj souhlas s ukončením provozu.

Tento souhlas nijak nesnižuje povinnosti provozovatele, které pro něho vyplývají z podmínek povolení nebo z jiných právních předpisů.

4. Provozovatel je v období po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady odpovědný za údržbu, monitorování, kontrolu a nápravná opatření po dobu, kterou příslušný orgán považuje za nutnou s přihlédnutím k povaze a trvání nebezpečí, aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy nebo právní předpisy Společenství upravující povinnosti držitele odpadu, pokud příslušný orgán nerozhodne, že tento úkol od provozovatele převezme.

5. Pokud to příslušný orgán po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady považuje za nutné za účelem splnění environmentálních požadavků stanovených v právních předpisech Společenství, zejména požadavků ve směrnici 76/464/EHS, 80/68/EHS a 2000/60/ES, provozovatel mimo jiné zkontroluje fyzickou a chemickou stabilitu zařízení a minimalizuje vliv na životní prostředí, zejména s ohledem na podzemní a povrchové vody, přičemž zajistí, aby:

- a) všechny objekty zařízení byly monitorovány a udržovány pomocí kontrolních a měřicích přístrojů, které jsou vždy připraveny k použití;
- b) případné přepadové kanály a výpusti byly udržovány čisté a volné.

6. Po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady oznámí provozovatel neprodleně příslušnému orgánu jakoukoli událost nebo vývoj, který by mohl ovlivnit stabilitu zařízení pro nakládání s odpady, a jakýkoli významný nepříznivý vliv na životní prostředí zjištěný při příslušné kontrole nebo monitorování. Provozovatel v případě potřeby provede vnitřní havarijní plán a řídí se jakýmkoli dalšími pokyny příslušného orgánu o nápravných opatřeních, která mají být přijata.

Provozovatel nese náklady opatření, která mají být přijata.

Podle harmonogramu stanoveného příslušným orgánem předloží provozovatel příslušným orgánům na základě shromážděných údajů zprávu o veškerých výsledcích monitorování s cílem prokázat dodržování podmínek povolení a zlepšit znalosti o odpadu a o chování zařízení pro nakládání s odpady.

Článek 13

Předcházení zhoršování stavu vody a znečištění ovzduší a půdy

1. Příslušný orgán se přesvědčí, že provozovatel přijal nezbytná opatření, aby splnil environmentální normy Společenství, zejména v oblasti předcházení zhoršování současného stavu vod podle směrnice 2000/60/ES, mimo jiné aby:

- a) byla vyhodnocena možnost tvorby průsakové vody, včetně obsahu znečišťujících látek v průsakové vodě, během provozu i po ukončení provozu zařízení pro nakládání s odpady a aby byla určena vodní bilance zařízení;
- b) se předcházelo tvorbě průsakové vody a znečištění povrchových a podzemních vod a půdy odpadem nebo aby se tvorba průsakové vody a znečištění minimalizovala;

c) se shromáždění a úprava znečištěné vody a průsakové vody ze zařízení pro nakládání s odpady prováděly na jakost požadovanou pro jejich vypouštění.

2. Příslušný orgán zajistí, aby provozovatel přijal vhodná opatření za účelem předcházení plyným emisím a emisím prachu nebo jejich omezení.

3. Pokud příslušný orgán na základě hodnocení rizik pro životní prostředí rozhodl, zejména s ohledem na směrnice 76/464/EHS a 80/68/EHS nebo 2000/60/ES, že není nutno shromažďovat a upravovat průsakovou vodu, nebo pokud bylo stanoveno, že zařízení pro nakládání s odpady nepředstavuje možné nebezpečí pro půdu a podzemní nebo povrchové vody, mohou se požadavky uvedené v odst. 1 písm. b) a c) snížit nebo se od nich může upustit.

4. Členské státy umožní uložení těžebního odpadu v pevné nebo kapalné formě nebo v podobě kalu do jiného vodního recipientu, než který byl vybudován pro účely ukládání těžebního odpadu, pod podmínkou, že provozovatel splňuje příslušné požadavky směrnic 76/464/EHS, 80/68/EHS a 2000/60/ES.

5. Při ukládání těžebního odpadu zpět do vytěžených prostor vytvořených v důsledku povrchové nebo podzemní těžby, které se po uzavření mohou naplnit vodou, musí provozovatel přijmout nezbytná opatření pro předcházení nebo minimalizaci zhoršování stavu vody a znečištění půdy obdobně jako podle odstavců 1 a 3. Provozovatel poskytne příslušnému orgánu informace nezbytné k zajištění souladu s povinnostmi stanovenými Společenstvím, zejména s povinnostmi ve směrnici 2000/60/ES.

6. V případě odkaliště, které obsahuje kyanid, provozovatel zajistí, aby byla koncentrace kyanidu rozložitelného ve slabé kyselině v odkališti snížena na nejnižší možnou úroveň pomocí nejlepších dostupných technik a aby v zařízeních pro nakládání s odpady, kterým bylo uděleno povolení před 1. květnem 2008 nebo které již byly k tomuto dni v provozu, koncentrace kyanidu rozložitelného ve slabé kyselině v okamžiku vypouštění hlušiny z úpravny do odkaliště nepřesahovala tyto hodnoty: 50 ppm od 1. května 2008, 25 ppm od 1. května 2013, 10 ppm od 1. května 2018 a 10 ppm v zařízeních, kterým bylo povolení uděleno po 1. květnu 2008.

Na žádost příslušného orgánu provozovatel prokáže pomocí hodnocení rizika, které bere v úvahu podmínky konkrétního místa, že tyto limity koncentrace nemusí být dále snižovány.

Článek 14

Finanční záruka

1. Před zahájením jakékoli činnosti související s hromaděním nebo ukládáním odpadu v zařízení pro

nakládání s odpady požádá příslušný orgán v souladu s postupy určenými členskými státy o finanční záruku (např. složením finančního obnosu, včetně vzájemných záručních fondů financovaných odvětvím) nebo o jinou rovnocennou záruku, a to tak, aby:

a) byly splněny všechny povinnosti podle povolení vydaného v souladu s touto směrnicí, včetně ustanovení týkajících se období po ukončení provozu;

b) byly ve stanovenou dobu k dispozici prostředky pro rekultivaci území zasaženého provozem zařízení pro nakládání s odpady, jak je popsáno v plánu pro nakládání s odpady vypracovaném podle článku 5 a požadovaném v povolení podle článku 7.

2. Výše záruky podle odstavce 1 se vypočítá na základě:

a) pravděpodobného vlivu zařízení pro nakládání s odpady na životní prostředí, přičemž se vezme v úvahu zejména kategorie zařízení pro nakládání s odpady, vlastnosti odpadu a budoucí využití rekultivované oblasti;

b) předpokladu, že nezávislé a odborně způsobilé třetí strany vyhodnotí a provedou potřebné rekultivační práce.

3. Výše záruky se pravidelně upraví v souladu s jakoukoliv rekultivační prací, kterou je nutno provést na území zasaženém zařízením pro nakládání s odpady, jak je popsáno v plánu pro nakládání s odpady vypracovaném podle článku 5 a požadovaném v povolení podle článku 7.

4. Pokud příslušný orgán povolí ukončení provozu podle čl. 12 odst. 3, uvědomí tento orgán provozovatele písemně, že je zproštěn své záruční povinnosti podle odstavce 1 tohoto článku s výjimkou povinností týkajících se období po ukončení provozu podle čl. 12 odst. 4.

Článek 15

Odpovědnost za životní prostředí

V příloze III směrnice 2004/35/ES se doplňuje nový bod, který zní:

„13. Nakládání s těžebním odpadem podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu (*).“

(*) Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 15.“

Článek 16

Přeshraniční účinky

1. Pokud si je členský stát, ve kterém je zařízení pro nakládání s odpady umístěno, vědom, že by provoz zařízení kategorie A mohl mít významný nepříznivý vliv na životní prostředí a mohl by představovat následná rizika pro lidské zdraví v jiném členském státě, nebo pokud o to členský stát, který by mohl být takto postižen, požádá, předá členský stát, na jehož území byla podána žádost o povolení podle článku 7, druhému členskému státu informace podle tohoto článku, a to ve stejnou dobu, kdy je zpřístupňuje svým státním příslušníkům.

Tyto informace poslouží jako podklad pro jakékoli nezbytné konzultace v rámci dvoustranných vztahů mezi dvěma členskými státy na základě vzájemnosti a rovnoprávnosti.

2. V rámci svých dvoustranných vztahů zajistí členské státy, aby byly žádosti v případech uvedených v odstavci 1 po přiměřenou dobu zpřístupněny rovněž dotčené veřejnosti členského státu, který by mohl být postižen, aby tato veřejnost mohla využít práva sdělit své připomínky předtím, než příslušný orgán dospěje k rozhodnutí.

3. Členské státy zajistí, aby informace poskytnuté provozovatelem příslušnému orgánu podle čl. 6 odst. 4 v případě havárie týkající se takového zařízení pro nakládání s odpady, jaké je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku, byly neprodleně předány druhému členskému státu a tím se přispělo k minimalizaci důsledků havárie pro lidské zdraví a k zhodnocení a minimalizaci rozsahu skutečného nebo možného poškození životního prostředí.

Článek 17

Kontroly příslušným orgánem

1. Před zahájením ukládání odpadu a poté v pravidelných časových odstupech určených dotčenými členskými státy, včetně období po ukončení provozu, provede příslušný orgán kontrolu každého zařízení pro nakládání s odpady podle článku 7, aby tak zajistil, že toto zařízení splňuje příslušné podmínky povolení. Kladný posudek nijak nesnižuje odpovědnost, která pro provozovatele z povolení vyplývá.

2. Členské státy vyžadují od provozovatele, aby vedl aktuální záznamy o všech činnostech souvisejících s nakládáním s odpadem, které zpřístupní příslušnému orgánu ke kontrole, a za účelem zajištění předání příslušných aktuálních informací a záznamů týkajících se zařízení pro nakládání s odpady, pokud dojde ke změně provozovatele během provozní fáze zařízení pro nakládání s odpady.

Článek 18

Povinnost předkládat zprávy

1. Každé tři roky členské státy předávají Komisi zprávu o provádění této směrnice. Zpráva se vypracuje na základě dotazníku nebo osnovy, které schválí Komise v souladu s postupem podle čl. 23 odst. 2. Zpráva bude Komisi předána do devíti měsíců od konce tříletého období, kterého se týká.

Komise zveřejní zprávu o provádění této směrnice do devíti měsíců od obdržení zpráv členských států.

2. Každý rok členské státy předávají Komisi informace o událostech oznámených provozovateli podle čl. 11 odst. 3 a čl. 12 odst. 6. Komise tyto údaje na požádání zpřístupní členským státům. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí, zpřístupní členské státy tyto informace na požádání dotčené veřejnosti.

Článek 19

Sankce

Členské státy stanoví pravidla týkající se sankcí za porušení ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 20

Inventární soupis uzavřených zařízení pro nakládání s odpady

Členské státy zajistí, aby byl vypracován a pravidelně aktualizován soupis uzavřených zařízení pro nakládání s odpady, včetně opuštěných zařízení pro nakládání s odpady, na jejich území, která mají závažný nepříznivý vliv na životní prostředí nebo která by mohla ve střednědobém nebo krátkodobém časovém horizontu představovat významnou hrozbu pro lidské zdraví nebo životní prostředí. Tento soupis, který je zpřístupněn veřejnosti, se vyhotoví do 1. května 2012 přičemž se vezmou v úvahu metody podle článku 21, pokud jsou dostupné.

Článek 21

Výměna informací

1. Komise, které je nápomocen výbor uvedený v článku 23, zajistí, aby probíhala přiměřená výměna technických a vědeckých informací mezi členskými státy s cílem vyvinout metody týkající se:

a) provádění článku 20;

b) rekultivace uzavřených zařízení pro nakládání s odpady podle článku 20 za účelem splnění požadavků článku 4. Tyto metody musí umožnit vytvoření nevhodnějších postupů hodnocení rizika a sanačních opatření s přihlédnutím k různým geologickým, hydrogeologickým a klimatologickým podmínkám v Evropě.

2. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán sledoval vývoj nejlepších dostupných technik nebo o něm byl informován.

3. Komise organizuje mezi členskými státy a příslušnými organizacemi výměnu informací o nejlepších dostupných technikách, o jejím monitorování a vývoji. Komise zveřejní výsledky této výměny informací.

Článek 22

Prováděcí a pozměňovací opatření

1. Do 1. května 2008 přijme Komise postupem podle čl. 23 odst. 2 ustanovení nezbytná k uskutečnění těchto bodů, zejména písmen e), f) a g):

- harmonizace a pravidelného předávání informací podle čl. 7 odst. 5 a čl. 12 odst. 6;
- provádění čl. 13 odst. 6, včetně technických požadavků týkajících se kyanidu rozložitelného ve slabé kyselině a metody jeho měření;
- technických pokynů pro finanční záruku v souladu s požadavky čl. 14 odst. 2;
- technických pokynů pro kontroly v souladu s článkem 17;
- doplnění technických požadavků pro popis vlastností odpadu, obsažených v příloze II;
- výkladů definice obsažené v čl. 3 bodu 3;
- určení kritérií pro klasifikaci zařízení pro nakládání s odpady v souladu s přílohou III;
- určení harmonizovaných norem pro metody odběru vzorků a analýzy nezbytné pro technické provádění této směrnice.

2. Veškeré následné změny nezbytné pro přizpůsobení příloh vědeckému a technickému pokroku přijme Komise postupem podle čl. 23 odst. 2.

Tyto změny se provedou za účelem dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí.

Článek 23

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 18 směrnice 75/442/EHS (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 24

Přechodná ustanovení

1. Členské státy zajistí, aby zařízení pro nakládání s odpady, kterému bylo vydáno povolení nebo které je již v provozu ke 1. května 2008, byla v souladu s ustanoveními této směrnice do 1. května 2012, kromě ustanovení uvedených v čl. 14 odst. 1, s nimiž musí být zajištěn soulad do 1. května 2014, a ustanovení uvedených v čl. 13 odst. 6, se kterými musí být zajištěn soulad podle harmonogramu uvedeného tamtéž.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na zařízení pro nakládání s odpady uzavřená do 1. května 2008.

3. Členské státy zajistí, aby 1. května 2006 a bez ohledu na uzavření jakéhokoli zařízení pro nakládání s odpady po uvedeném datu a před 1. květnem 2008 s těžebním odpadem nakládalo způsobem, který není v rozporu s čl. 4 odst. 1 této směrnice a s ostatními environmentálními požadavky právních předpisů Společenství, včetně směrnice 2000/60/ES.

4. Článek 5, čl. 6 odst. 3 až 5, články 7 a 8, čl. 12 odst. 1 a 2 a čl. 14 odst. 1 až 3 se nevztahují na zařízení pro nakládání s odpady, která:

- přestala přijímat odpady před 1. květnem 2006,
- dokončují uzavírací postupy v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství nebo vnitrostátními právními předpisy nebo s programy schválenými příslušným orgánem a
- budou skutečně uzavřena do 31. prosince 2010.

Členské státy tyto případy oznámí Komisi do 1. srpna 2008 a zajistí řízení těchto zařízení pro nakládání s odpady způsobem, který se nedotkne dosažení cílů této směrnice,

zejména cílů uvedených v čl. 4 odst. 1 nebo v jiných právních předpisech Společenství, včetně směrnice 2000/60/ES.

Článek 25

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. května 2008. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Ve Štrasburku dne 15. března 2006.

*Za Evropský parlament
předseda*

J. BORRELL FONTELLES

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 26

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

*Za Radu
předseda*

H. WINKLER

PŘÍLOHA I

Politika prevence závažných havárií a informace sdělované dotčené veřejnosti**1. Politika prevence závažných havárií**

Politika prevence závažných havárií a systém řízení bezpečnosti ze strany provozovatele by měly být úměrné nebezpečí závažných havárií, které zařízení pro nakládání s odpady představuje. Pro účely jejich provádění je třeba brát v úvahu tyto skutečnosti:

1. politika prevence závažných havárií by měla zahrnovat celkové cíle a zásady činnosti provozovatele, pokud jde o zvládnutí nebezpečí závažných havárií;
2. systém řízení bezpečnosti by měl obsahovat část obecného systému řízení, který zahrnuje organizační strukturu, povinnosti, běžné způsoby, postupy, procesy a zdroje pro určení a provádění politiky prevence závažných havárií;
3. systém řízení bezpečnosti řeší tyto otázky:
  - a) organizace a zaměstnanci: úlohy a povinnosti zaměstnanců zapojených do zvládnutí závažných nebezpečí na všech úrovních organizace; stanovení potřeby výcviku těchto zaměstnanců a poskytnutí takto stanoveného výcviku; a zapojení zaměstnanců a případně subdodavatelů;
  - b) stanovení a hodnocení závažných nebezpečí: přijímání a provádění postupů systematického určení závažných nebezpečí vyplývajících z běžného i mimořádného provozu a hodnocení jejich pravděpodobnosti a závažnosti;
  - c) provozní kontrola: přijímání a provádění postupů a pokynů pro bezpečný provoz včetně údržby závodu, postupů, zařízení a dočasných odstávek;
  - d) řízení změn: přijímání a provádění postupů pro plánování změn nových zařízení pro nakládání s odpady nebo pro jejich stavbu;
  - e) havarijní plánování: přijímání a provádění postupů ke stanovení předvídatelných mimořádných událostí systematickým rozbořem a k přípravě, zkouškám a hodnocení havarijních plánů pro případy mimořádných událostí;
  - f) sledování plnění: přijetí a provádění postupů průběžného hodnocení dodržování cílů stanovených politikou prevence závažných havárií ze strany provozovatele a jeho systémem řízení bezpečnosti a mechanismus pro vyšetřování a provedení nápravných opatření v případě, že se nedodrží. Postupy by měly ze strany provozovatele zahrnovat systém hlášení závažných havárií nebo případů, kdy k nim téměř došlo, zvláště v případech, kdy zklamala ochranná opatření, dále vyšetřování a následná opatření na základě získaných zkušeností;
  - g) revize a hodnocení: přijetí a provádění postupů pro pravidelné systematické hodnocení politiky prevence závažných havárií a účinnosti a vhodnosti systému řízení bezpečnosti; dokumentované hodnocení provádění politiky a systému řízení bezpečnosti a jeho aktualizace vyšším vedením.

2. Informace sdělované dotčené veřejnosti

1. Název provozovatele a adresa zařízení pro nakládání s odpady.
2. Určení osoby poskytující informace podle zastávané funkce.

3. Potvrzení, že zařízení pro nakládání s odpady podléhá právním nebo správním předpisům, které tuto směrnici provádějí, a že příslušnému orgánu bylo případně podáno oznámení o skutečnostech podle čl. 6 odst. 2.
  4. Jednoduché a jasné vysvětlení činnosti nebo činností prováděných na místě.
  5. Obecné názvy nebo druhové názvy nebo obecná klasifikace stupně nebezpečí látek a přípravků používaných v zařízení pro nakládání s odpady, jakož i odpady, které by mohly vést k závažné havárii, s naznačením jejich hlavních nebezpečných vlastností.
  6. Obecné informace o povaze nebezpečí závažné havárie včetně možných účinků na okolní obyvatelstvo a životní prostředí.
  7. Dostatečné informace o tom, jak bude dotčené obyvatelstvo varováno a informováno v případě závažné havárie.
  8. Dostatečné informace o opatřeních, jež má dotyčné obyvatelstvo učinit, a o tom, jak se má zachovat v případě závažné havárie.
  9. Potvrzení, že se od provozovatele vyžaduje provedení odpovídajících opatření na místě, zejména spojení se záchrannými službami, aby bylo možno zvládat závažné havárie a minimalizovat jejich účinky.
  10. Odkaz na vnější havarijní plán vypracovaný s cílem zvládnout všechny účinky havárie mimo místo havárie. Měl by zahrnovat radu řídit se pokyny nebo příkazy záchranných služeb v době havárie.
  11. Podrobnosti o způsobu, jímž lze obdržet veškeré související informace, s výhradou požadavků na utajení stanovených vnitrostátními právními předpisy.
-

PŘÍLOHA II

Popis odpadu

Odpad, který se bude v zařízení ukládat, se popíše způsobem, který zaručí dlouhodobou fyzickou a chemickou stabilitu objektu zařízení a předejde závažným haváriím. Popis odpadu zahrnuje tyto stránky, pokud je to vhodné a v souladu s typem zařízení pro nakládání s odpady:

1. popis očekávaných fyzických a chemických vlastností odpadu, který se bude krátkodobě a dlouhodobě ukládat, se zvláštním odkazem na jeho stabilitu za atmosférických/meteorologických podmínek na povrchu, s ohledem na typ těženého nerostu nebo nerostů a povahu skrývky nebo hlušiny, které budou v průběhu těžby přemísťovány;
2. třídění odpadu podle příslušné položky v rozhodnutí 2000/532/ES ⁽¹⁾, se zvláštním zřetelem k jeho nebezpečným vlastnostem;
3. popis chemických látek, které se mají používat při úpravě nerostného zdroje, a jejich stabilita;
4. popis způsobu ukládání;
5. používaný systém dopravy odpadů.

PŘÍLOHA III

Kritéria pro určení kategorie zařízení pro nakládání s odpady

Zařízení pro nakládání s odpady se zařazuje do kategorie A v případě, že:

- by selhání nebo chybná manipulace, např. zhroucení odvalu nebo protržení hráze, mohlo zapříčinit závažnou havárii, na základě hodnocení rizik, přičemž se berou v úvahu skutečnosti, jako je současná a budoucí velikost, umístění zařízení pro nakládání s odpady a jeho dopad na životní prostředí, nebo
- obsahuje odpady zařazené do kategorie nebezpečných odpadů podle směrnice 91/689/EHS nad daný limit nebo
- obsahuje látky nebo přípravky zařazené do kategorie nebezpečných podle směrnic 67/548/EHS nebo 1999/45/ES nad daný limit.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2000/532/ES ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech (Úř. věst. L 226, 6.9.2000, s. 3). Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím Rady 2001/573/ES (Úř. věst. L 203, 28.7.2001, s. 18).

PROHLÁŠENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU, RADY A KOMISE

Evropský parlament, Rada a Komise vítají společné prohlášení Bulharska a Rumunska o provádění budoucí směrnice o nakládání s odpady z těžebního průmyslu.

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/22/ES

ze dne 15. března 2006

o minimálních podmínkách pro

provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85

o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 71 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾, s ohledem na společný návrh přijatý dohodovacím výborem dne 8. prosince 2005,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 ze dne 20. prosince 1985 o harmonizaci určitých sociálních předpisů v silniční dopravě ⁽³⁾ a (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě ⁽⁵⁾ jsou významné pro vytvoření společného trhu pozemní dopravy, bezpečnost provozu na pozemních komunikacích a pracovní podmínky.

(2) V bílé knize „Evropská dopravní politika do roku 2010: čas pro rozhodnutí“ naznačila Komise potřebu zpřísnit kontroly a sankce, zejména u předpisů v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě, především zvýšit počet kontrol, podporovat systematickou výměnu informací mezi členskými státy, koordinovat kontrolní činnosti a prosazovat odbornou přípravu kontrolních pracovníků.

(3) Proto je nutné zajistit řádné uplatňování a harmonizovaný výklad sociálních předpisů v silniční dopravě zavedením minimálních požadavků na jednotnou a účinnou kontrolu členskými státy, pokud jde o dodržování odpovídajících ustanovení. Tyto kontroly by měly sloužit k omezení jejich porušování a předcházení tomuto porušování. Dále by se měl zavést mechanismus, který zajistí, aby dopravci s vysokým stupněm rizika byli kontrolováni důkladněji a častěji.

(4) Rizika vyplývající z únavy řidičů by měla být rovněž řešena prostřednictvím vynucování směrnice 2002/15/ES.

(5) Opatření uvedená v této směrnici by měla vést nejen k větší bezpečnosti silniční dopravy, ale měla by rovněž přispět k harmonizaci pracovních podmínek ve Společenství a prosazovat stejné podmínky pro všechny.

(6) Nahrazení analogových tachografů digitálními postupně umožní rychlejší a přesnější kontrolu většího objemu dat, a proto budou členské státy stále schopnější provádět více kontrol. Podíl kontrolovaných pracovních dnů řidičů vozidel, na něž se vztahují sociální právní předpisy, by se tedy měl postupně zvýšit na 4 %.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 241, 28.9.2004, s. 65.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004, s. 385), společný postoj Rady ze dne 9. prosince 2004 (Úř. věst. C 63 E, 15.3.2005, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 13. dubna 2005 (Úř. věst. C 33 E, 9.2.2006, s. 415). Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2006 a rozhodnutí Rady ze dne 2. února 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 1. Nařízení ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/59/ES (Úř. věst. L 226, 10.9.2003, s. 4).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 432/2004 (Úř. věst. L 71, 10.3.2004, s. 3).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 35.

(7) Pokud jde o kontrolní systémy, cílem musí být rozvoj vnitrostátních systémů směrem k vzájemné kompatibilitě a použitelnosti v evropském měřítku.

(8) Všechny kontrolní jednotky by měly mít k dispozici dostatečné standardní vybavení a odpovídající pravomoci, aby mohly své povinnosti vykonávat efektivně a účinně.

(9) Aniž je dotčeno řádné provedení úkolů uložených touto směrnicí, měly by se členské státy snažit zajistit, aby silniční kontroly byly prováděny účinně a rychle, tak aby kontrola byla provedena v co nejkratším čase a s co nejkratším zdržením řidiče.

(10) V každém členském státě by měl existovat jediný orgán pro styk s ostatními příslušnými orgány v rámci Společenství. Tento orgán by měl rovněž sestavovat odpovídající statistiky. Členské státy by měly na svém území uplatňovat soudržnou celostátní kontrolní strategii a měly by mít možnost určit jeden orgán pro koordinaci její realizace.

(11) Spolupráce mezi kontrolními orgány členských států by se měla dále prosazovat prostřednictvím koordinovaných kontrol, společných podnětů v oblasti odborné přípravy, elektronické výměny informací a výměny poznatků a zkušeností.

(12) Osvědčené postupy v oblasti silničních kontrol, zejména zajištění harmonizovaného přístupu k otázce záznamů o řádné dovolené řidiče nebo jeho volnu z důvodu nemoci, by mělo usnadňovat a prosazovat fórum kontrolních orgánů členských států.

(13) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(14) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení jasných společných pravidel pro minimální podmínky pro kontrolu správného a jednotného provedení nařízení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 ⁽²⁾, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto, z důvodu potřeby koordinované nadnárodní akce, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(15) Směrnice Rady 88/599/EHS ⁽³⁾ o jednotném postupu pro používání nařízení (EHS) č. 3820/85 a nařízení (EHS) č. 3821/85 by proto měla být zrušena,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální podmínky pro provedení nařízení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85.

Článek 2

Systémy kontrol

1. Členské státy organizují systém přiměřených a pravidelných kontrol správného a důsledného provedení podle článku 1 na silnicích i v provozovnách dopravců u všech druhů dopravy.

Tyto kontroly každoročně zahrnují významnou a reprezentativní část řidičů, dopravců a vozidel všech druhů dopravy, na něž se vztahují nařízení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85.

Členské státy zajistí, aby se na jejich území používala soudržná národní prováděcí strategie. Za tímto účelem mohou členské státy určit orgán pro koordinaci opatření podle článků 4 a 6, a v tom případě o tom uvědomí Komisi a ostatní členské státy.

2. Pokud tomu tak již není, udělí členské státy nejpozději do 1. května 2007 příslušným pracovníkům odpovědným za kontroly veškeré potřebné pravomoci k tomu, aby mohli řádně plnit kontrolní úkoly, jak vyžaduje tato směrnice.

3. Každý členský stát organizuje kontroly tak, aby od 1. května 2006 zahrnovaly nejméně 1 % pracovních dnů řidičů vozidel, na něž se vztahují nařízení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85. Po 1. lednu 2008 se tento podíl zvýší nejméně na 2 % a po 1. lednu 2010 nejméně na 3 %.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 325, 29.11.1988, s. 55. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 2135/98 (Úř. věst. L 274, 9.10.1998, s. 1).

Po 1. lednu 2012 může Komise postupem podle čl. 12 odst. 2 tento minimální podíl zvýšit na 4 % za předpokladu, že se na základě statistických údajů shromážděných podle článku 3 ukáže, že v průměru je více než 90 % všech kontrolovaných vozidel vybaveno digitálním tachografem. Při rozhodování může Komise zohlednit také účinnost stávajících kontrolních opatření, zejména dostupnost údajů z digitálních tachografů v provozovných dopravců.

Nejméně v 15 % ze všech kontrolních pracovních dnů proběhnou kontroly na silnici a nejméně v 30 % v provozovných dopravců. Po 1. lednu 2008 proběhnou kontroly nejméně v 30 % ze všech kontrolovaných pracovních dnů na silnici a nejméně v 50 % v provozovných dopravců.

4. Informace sdělené Komisi v souladu s čl. 16 odst. 2 nařízení (EHS) č. 3820/85 zahrnují počet řidičů zkontrolovaných na silnici, počet kontrol v provozovných dopravců, počet kontrolovaných pracovních dnů a počet i druh zaznamenaných porušení včetně záznamu o tom, zda byli převáženi cestující, nebo zboží.

Článek 3

Statistické údaje

Členské státy zajistí, aby byly statistické údaje shromážděné prostřednictvím kontrol organizovaných v souladu s čl. 2 odst. 1 a 3 rozčleněny do těchto kategorií:

- a) u silničních kontrol:
  - i) typ silnice, zejména jedná-li se o dálnici, silnici nebo místní komunikaci, a země, v níž je kontrolované vozidlo registrováno, aby bylo zamezeno diskriminaci,
  - ii) typ tachografu: analogový nebo digitální;
- b) u kontrol v provozovných dopravců:
  - i) druh dopravy, zejména zda se jedná o mezinárodní nebo vnitrostátní dopravu, osobní nebo nákladní dopravu, dopravu na vlastní účet nebo na cizí účet nebo za úplatu,
  - ii) velikost vozového parku dopravce,
  - iii) typ tachografu: analogový nebo digitální.

Tyto statistické údaje se předkládají Komisi každé dva roky a zveřejňují se ve zprávě.

Příslušné orgány v členských státech vedou evidenci shromážděných údajů za předchozí rok.

Dopravci odpovědní za řidiče vedou po dobu jednoho roku evidenci dokumentů, záznamů výsledků a dalších důležitých údajů, jež jim byly postoupeny kontrolními orgány a jež se týkají kontrol prováděných přímo u nich v jejich provozovně nebo kontrol jejich řidičů prováděných na silnicích.

Případné další potřebné vyjasnění definic kategorií uvedených v písmenech a) a b) stanoví Komise postupem podle čl. 12 odst. 2.

Článek 4

Silniční kontroly

1. Silniční kontroly jsou organizovány v jakoukoli dobu na různých místech a pokrývají dostatečně rozsáhlou část silniční sítě, aby bylo obtížné se kontrolním bodům vyhnout.

2. Členské státy zajistí, aby

a) na stávajících a plánovaných silnicích nebo v jejich blízkosti byl zajištěn dostatečný počet kontrolních bodů a aby v případě potřeby mohly jako kontrolní body sloužit čerpací stanice a další bezpečná místa na dálnicích;

b) kontroly se prováděly namátkovým rotačním systémem, s ohledem na přiměřenou zeměpisnou vyváženost.

3. Body, které se ověřují v případě silničních kontrol, jsou stanoveny v části A přílohy I. Vyžaduje-li to situace, mohou se kontroly zaměřit na konkrétní bod.

4. Aniž je dotčen čl. 9 odst. 2, provádějí se silniční kontroly bez jakékoli diskriminace. Kontrolní pracovníci zejména nesmějí provádět diskriminaci na základě

a) země registrace vozidla;

b) země bydliště řidiče;

c) země, v níž je dopravce usazen;

d) místa zahájení a určení dopravy;

e) typ tachografu: analogový nebo digitální.

5. Kontrolní pracovníci mají k dispozici
- a) seznam hlavních kontrolovaných bodů podle části A přílohy I;
- b) standardní kontrolní vybavení podle přílohy II.

6. Jestliže silniční kontrola řidiče vozidla registrovaného v jiném členském státě vede k podezření, že došlo k porušení předpisů, které nelze při silniční kontrole zjistit, protože chybějí nezbytné údaje, poskytnou si příslušné orgány členských států při vyjasňování situace vzájemnou pomoc.

Článek 5

Koordinované kontroly

Členské státy provedou nejméně šestkrát ročně vzájemně koordinované silniční kontroly řidičů a vozidel, na něž se vztahují nařízení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85. Kontrolní orgány dvou nebo více členských států provádějí tyto kontroly na svém území současně.

Článek 6

Kontroly v provozovnách dopravců

1. Kontroly v provozovnách dopravců se plánují s přihlédnutím ke zkušenostem s různými druhy dopravy a dopravců. Provádějí se rovněž v případech, kdy byla při silniční kontrole zjištěna vážná porušení nařízení (EHS) č. 3820/85 nebo (EHS) č. 3821/85.

2. Kontroly v provozovnách dopravců se týkají bodů uvedených v části A i v části B přílohy I.

3. Kontrolní pracovníci mají k dispozici

- a) seznam hlavních kontrolovaných bodů podle částí A a B přílohy I;
- b) standardní kontrolní vybavení podle přílohy II.

4. Kontrolní pracovník členského státu zohlední v průběhu kontroly údaje poskytnuté určeným styčným orgánem jiného členského státu uvedeným v čl. 7 odst. 1, pokud jde o činnosti dotčeného dopravce v tomto druhém členském státě.

5. Pro účely odstavců 1 až 4 jsou kontroly, které provádějí příslušné orgány na základě souvisejících dokladů, jež jim dopravci na jejich žádost předložili, považovány za rovnocenné kontrolám prováděným v provozovnách dopravců.

Článek 7

Styk v rámci Společenství

1. Členské státy určí orgán, jenž bude mít tyto úkoly:

- a) zajistit koordinaci opatření podle článku 5 s odpovídajícími orgány v ostatních členských státech;
- b) každé dva roky předávat Komisi statistické údaje podle čl. 16 odst. 2 nařízení (EHS) č. 3820/85;
- c) odpovídat v prvé řadě za pomoc příslušným orgánům ostatních členských států podle čl. 4 odst. 6.

Orgán bude zastoupen ve výboru uvedeném v čl. 12 odst. 1.

2. Členské státy oznámí Komisi určení tohoto orgánu a Komise o tom uvědomí ostatní členské státy.

3. Výměnu informací, zkušeností a poznatků mezi členskými státy bude aktivně podporovat zejména, ne však výlučně, výbor uvedený v čl. 12 odst. 1 a případně jiný subjekt, který Komise určí postupem podle čl. 12 odst. 2.

Článek 8

Výměna informací

1. Informace, které mají být vzájemně poskytovány podle čl. 17 odst. 3 nařízení (EHS) č. 3820/85 nebo podle čl. 19 odst. 3 nařízení (EHS) č. 3821/85, si určené orgány, které byly oznámeny Komisi podle čl. 7 odst. 2, vyměňují

- a) nejméně každých šest měsíců po vstupu této směrnice v platnost;
- b) v jednotlivých případech na zvláštní žádost členského státu.

2. Členské státy usilují o vytvoření systémů elektronické výměny informací. Postupem podle čl. 12 odst. 2 stanoví Komise společnou metodiku pro účinnou výměnu informací.

Článek 9

System hodnocení rizika

1. Členské státy zavedou systém hodnocení rizika dopravců na základě relativního počtu a závažnosti porušení nařízení (EHS) č. 3820/85 nebo (EHS) č. 3821/85, kterých se jednotlivý dopravce dopustil. Komise podporuje dialog mezi členskými státy, a podporuje tak soulad mezi uvedenými systémy hodnocení rizika.

2. Dopravci s vyšším stupněm rizika budou kontrolováni důkladněji a častěji. Ve výboru uvedeném v článku 12 budou projednána kritéria a prováděcí pravidla k takovému systému s cílem vytvořit systém pro výměnu informací o osvědčených postupech.

3. Počáteční seznam porušení nařízení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 je uveden v příloze III.

Aby bylo možno stanovit pokyny pro posuzování závažnosti porušení nařízení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85, může Komise podle potřeby postupem podle čl. 12 odst. 2 upravit přílohu III s cílem vypracovat pokyny týkající se společné stupnice porušení, rozdělené do kategorií podle závažnosti.

Kategorie vztahující se na nejzávažnější porušení by měla obsahovat případy, kdy nedodržení příslušných ustanovení nařízení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 představuje vážné riziko smrti či těžké újmy na zdraví.

Článek 10

Zpráva

Do 1. května 2009 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu obsahující analýzu sankcí stanovených v právních předpisech členských států pro případ vážného porušení.

Článek 11

Osvědčené postupy

1. Postupem podle čl. 12 odst. 2 vypracuje Komise pokyny pro osvědčené postupy při kontrole.

Tyto pokyny budou zveřejněny ve zprávě, kterou Komise předkládá každé dva roky.

2. Členské státy vytvoří společné vzdělávací programy týkající se osvědčených postupů, které se konají nejméně jednou ročně, a usnadní nejméně jednou ročně výměnu zaměstnanců svých orgánů pro styk v rámci Společenství s jeho protějšky v ostatních členských státech.

3. Komise vypracuje postupem podle čl. 12 odst. 2 elektronický vytisknutelný formulář, který se používá, má-li řidič volno z důvodu nemoci, nebo čerpá-li řádnou dovolenou, nebo pokud řidič řídil jiné vozidlo vyňaté z oblasti působnosti nařízení (EHS) č. 3820/85 během období uvedeného v čl. 15 odst. 7 prvním pododstavci první odrážce nařízení (EHS) č. 3821/85.

4. Členské státy zajistí, aby kontrolní pracovníci byli pro plnění svých úkolů dobře vyškoleni.

Článek 12

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 18 odst. 1 nařízení (EHS) č. 3821/85.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 13

Prováděcí opatření

Na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu přijme Komise postupem podle čl. 12 odst. 2 prováděcí opatření, zejména s jedním z těchto cílů:

a) prosazovat při provádění této směrnice společný přístup;

b) podporovat soudržný přístup a harmonizovaný výklad nařízení (EHS) č. 3820/85 u kontrolních orgánů;

c) usnadnit dialog mezi odvětvím dopravy a kontrolními orgány.

Článek 14**Jednání se třetími zeměmi**

Jakmile tato směrnice vstoupí v platnost, zahájí Společenství s dotčenými třetími zeměmi jednání o uplatňování pravidel, která jsou rovnocenná pravidlům stanoveným v této směrnici.

Do uzavření těchto jednání zahrnou členské státy údaje o kontrolách vozidel ze třetích zemích do svých formulářů pro Komisi, jak je uvedeno v čl. 16 odst. 2 nařízení (EHS) č. 3820/85.

Článek 15**Aktualizace příloh**

Změny příloh nezbytné s ohledem na jejich přizpůsobení vývoji osvědčených postupů se přijímají postupem podle čl. 12 odst. 2.

Článek 16**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. dubna 2007. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi nimi a touto směrnicí.

Ve Štrasburku dne 15. března 2006.

*Za Evropský parlament
předseda*

J. BORRELL FONTELLES

*Za Radu
předseda*

H. WINKLER

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 17**Zrušení**

1. Směrnice 88/599/EES se zrušuje.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 18**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státem.

PŘÍLOHA I

ČÁST A

SILNIČNÍ KONTROLY

Silniční kontroly obvykle zahrnují tyto body:

1. denní a týdenní doby řízení, přestávky v řízení a denní a týdenní doby odpočinku; také záznamové listy předchozích dnů, které se mají v souladu s čl. 15 odst. 7 nařízení (EHS) č. 3821/85 nacházet ve vozidle nebo údaje uložené pro stejnou dobu na kartě řidiče nebo v paměti záznamového zařízení v souladu s přílohou II této směrnice nebo na výtiscích;
2. pro období uvedené v čl. 15 odst. 7 nařízení (EHS) č. 3821/85 všechny případy, kdy je překročena povolená rychlost vozidla, tj. jakýkoli časový úsek delší než jedna minuta, během něhož překročila rychlost vozidla u kategorie vozidel N₃ 90 km/h nebo u kategorie vozidel M₃ 105 km/h (kategorie N₃ a M₃ odpovídají definici v části A přílohy II směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ⁽¹⁾);
3. případně okamžité rychlosti, kterých vozidlo dosáhlo podle záznamů záznamového zařízení za posledních nejvýše 24 hodin používání vozidla;
4. řádné fungování záznamového zařízení (určení možného zneužití zařízení nebo karty řidiče nebo záznamových listů) nebo případně předložení dokladů uvedených v čl. 14 odst. 5 nařízení (EHS) č. 3820/85.

ČÁST B

KONTROLY V PROVOZOVNÁCH DOPRAVCŮ

Kontroly v provozovnách dopravců se kromě bodů kontrolovaných uvedených v části A zaměřují na

1. týdenní doby odpočinku a doby řízení mezi těmito dobami odpočinku;
2. dodržování čtrnáctidenních omezení dob řízení;
3. záznamové listy, údaje z přístroje vozidla a karty řidiče a výtisky.

Členské státy mohou v případě zjištěného porušení kontrolovat případně i spoluodpovědnost ostatních účastníků dopravního řetězce, např. zasilatelů, dopravců nebo dodavatelů, včetně ověření, zda dopravní smlouvy umožňují dodržet nařízení (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2006/28/ES (Úř. věst. L 65, 7.3.2006, s. 27).

PŘÍLOHA II

Standardní vybavení kontrolních jednotek

Členské státy zajistí, aby kontrolní jednotky, které plní úkoly stanovené v příloze I, měly k dispozici toto standardní vybavení:

1. zařízení, které umožňuje stahovat údaje z jednotky ve vozidle a karty řidiče digitálního tachografu, tyto údaje číst, analyzovat nebo přenášet k analýze do centrální databáze;
  2. zařízení ke kontrole záznamových listů tachografu.
-

PŘÍLOHA III

Porušení

V souladu s čl. 9 odst. 3 podává tento nevyčerpávající seznam pro účely této směrnice vodítko k tomu, co lze považovat za porušení:

1. překročení maximální denní, týdenní nebo čtrnáctidenní doby řízení;
  2. nedodržení minimální denní nebo týdenní doby odpočinku;
  3. nedodržení minimální přestávky;
  4. nenainstalování tachografu podle požadavků nařízení (EHS) č. 3821/85.
-

PROHLÁŠENÍ

Komise prohlašuje, že vzhledem ke klasifikaci vážných přestupků chápe jako vážné přestupky proti nařízení o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy mj. následující:

1. překročení limitu maximální denní, šestidenní nebo čtrnáctidenní doby řízení o 20 % nebo více;
2. nedodržení minimální denní nebo týdenní doby odpočinku o 20 % nebo více;
3. nedodržení minimální přestávky o 33 % a více a
4. tachograf nenainstalován podle požadavků nařízení Rady (EHS) 3821/85.

Komise a členské státy vyvinou maximální úsilí, aby zajistily, že do dvou let po vstupu této směrnice v platnost budou ustanovení AETR sladěna s ustanoveními této směrnice. Pokud se sladění během této doby nedosáhne, Komise navrhne vhodné opatření k řešení situace.
